Ἔτος ΜΕ'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ Ἀριθ. 4,282

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας
Ἐτησία . . . . . Δραχ. νέαι 30
Ἑξαμηνιαία . . . . . » 15
Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ
Ἐτησία . . . . . Φράγκ. 45
Ἑξαμηνιαία . . . . . » 23
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΙΩΝ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Αἱ αἰτήσεις συνδρομῶν, μετὰ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἀποστέλλονται «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Αἰῶνος».
Τιμὴ καταχωρίσεων δι' ἕκαστον στίχον . . Δρ. 50
Γραφεῖον τοῦ ΑΙΩΝΟΣ: Ὁδὸς Μουσῶν ἀριθ. 5

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 *Σεπτεμβρίου* 1883.—**Παρασκευὴ**

Ὁ Ἔφορος τοῦ Βουλευτηρίου.

Μεταξὺ τῶν λόγων, τῶν ὑποστηριζόντων τὴν ἔνστασιν, περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Φιλήμονος ὡς δημοτικοῦ Συμβούλου, διότι, ὢν Ἔφορος τοῦ Βουλευτηρίου, εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, φέρεται καὶ ὁ ἑξῆς, κατὰ τὸ ἐν τῇ *Νέᾳ Ἐφημερίδι* δημοσιευθὲν κείμενον τῆς ὅλης ἐνστάσεως: «Οἱ ὑπάλληλοι ἐν γένει τῆς Βουλῆς εἰσὶ δη-«μόσιοι ὑπάλληλοι, καθόσον τοιούτους ἐχαρακτήρισεν «αὐτοὺς ἡ νομοθεσία μας, ἀπονέμουσα *αὐτοῖς συντάξεις*. «*Καὶ κρατήσεις ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν τοῦ Ἐφόρου καὶ τῶν* «*λοιπῶν ὑπαλλήλων* γίνονται, ἐνῷ διὰ τὰς χορηγίας καὶ «ἀποζημιώσεις οὐδεμία κράτησις γίγνεται [Ἴδε καὶ πρα-«κτικὰ τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς, περὶ τοῦ χαρα-«κτηρισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, ἔνθα χαρακτηρί-«ζονται ὡς τοιοῦτοι, 1. Τὰ κατὰ τὸ 1861 πρακτικὰ «Γερουσίας ἐν σελίδι 317, 818, 960-963 καὶ ἀλλαχοῦ «καθὼς καὶ πρακτικὰ Βουλῆς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐν σελ. «317, 318, 324 398].»

Ὁ λόγος οὗτος ὁμολογουμένως εἶναι σπουδαῖος. Εἴ ποτε ἀπεδεικνύετο, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία ἐχαρακτήρισε τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς, ἐν οἷς καὶ τὸν Ἔφορον τοῦ βουλευτηρίου, ὡς δημοσίους ὑπαλλήλους, καὶ ἑπομένως ὅτι συνεπῶς ὑπήγαγεν εἰς τὰς περὶ συντάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις καὶ τούτους, ἡ ἔνστασις θὰ εἶχε βάσιν τινὰ καὶ ἐπιφάνειαν τοὐλάχιστον δικαιολογίας. Ἀλλ' ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα; Εἰς πᾶσαν λέξιν τῶν ἀνωτέρω στίχων καὶ μία περιέχεται ἀπόδειξις ἢ ἀμαθείας ἐσχάτης, ἢ κακῆς πίστεως, ἀποστροφῆς ἀξίας. Ὅπως ὁ Ἀναγνώστης πεισθῇ περὶ τούτου, ἀρκοῦσιν αἱ ὀλίγαι ἑπόμεναι ὑπομνήσεις καὶ σημειώσεις.

Ἀληθῶς, ἐν ἔτει 1861, ὡς καὶ ἡ ἔνστασις ἐν κομπασμῷ τινὶ ἀναγράφει, ἐγένετο συζήτησις ἐν τῇ Γερουσίᾳ περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς. Κατ' αὐτὴν οἱ Γερουσιασταὶ κκ. Παλαμίδης, Μαγγίνας καὶ Χατσῖσκος, θέλοντες ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς ὑπηρετοῦντες περιλημφθῶσιν εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑποβληθέντος νομοσχεδίου παρὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως, ὑπεστήριξαν, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι αὐτῶν εἰσὶν ἐπίσης σπουδαῖαι καὶ αἱ τῶν παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας διοριζομένων, ἑπομένως καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ πολαύωσι τῶν προνομιῶν τῶν κυρίως δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀφομοιούμενοι τούτοις. («Ἐὰν οἱ πρῶτοι, [οἱ ὑπὸ «τοῦ Βασιλέως διοριζόμενοι]» εἶπεν ὁ κ. Παλαμήδης, «λογίζωνται *δημόσιοι ὑπάλληλοι*, ἤτοι ἄνθρωποι **ἐργα-«ζόμενοι** *εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πολιτείας*, κατὰ μέ-«γιστον καὶ ἀναντίρρητον λόγον οἱ ἐν τοῖς νομοθετικοῖς «Σώμασιν ὑπηρετοῦντες, καθὸ ἀποτελοῦντες μέρος τῶν «δύο τμημάτων τῆς ὑπερεχούσης τῶν ἄλλων ἐξουσιῶν «νομοθετικῆς ἐξουσίας, *εἶναι καὶ πρέπει νὰ λογίζωνται* «**ἀνώτεροι** *τῶν ὑπαλλήλων, ὡς ὄργανα* **κυρίως νο-«μοθετικὰ καὶ μὴ ὑπαγόμενα** εἰς τὴν δέσμευσιν «ἐκείνην τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων, οἵτι-«νες εἰς πάντα κλάδον διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ «Σώματος, τοῦ ὄντος μετ' αὐτῶν ὑπευθύνου καὶ ὑπολό-«γου ἐνώπιον τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, *ὑπηρετοῦσιν* «*πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν* τῶν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας «δεδογμένων.» [Πρακτικὰ Γερουσίας τοῦ 1861 σελ. 960].

Ὁ γερουσιαστὴς Μαγγίνας λαβὼν τὸν λόγον μετὰ τὸν κ. Παλαμήδην, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν νομοθετικῶν «Σωμάτων, λέγω, ὅτι ἀφοῦ τὸ παρὸν νομοσχέδιον συμπε-«ριελάμβανεν ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπηρέτας τοῦ ἐκτε-«λεστικοῦ κλάδου, πρὸς δὲ καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς τρί-«της δικαστικῆς ἐξουσίας, ἔπρεπε κατὰ μείζονα λόγον «νὰ μὴ παραλείψῃ καὶ τοὺς *ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῆς* «*νομοθετικῆς ἐξουσίας*, οἵτινες διορίζονται, ἐν ὀνόματι «καὶ κατ' ἐντολὴν τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν τοῦ Κράτους, «ἤτοι τοῦ Συντάγματος. Ἐὰν δὲ τὸ Ὑπουργεῖον προτίθη-«ται, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ φέρῃ «νόμον ἕτερον, προνοοῦντα ὑπὲρ τῶν προσώπων ἐκείνων, «ἅτινα ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος μέλη νομοθετικῶν ἢ συμβουλευ-«τικῶν Σωμάτων ὑπῆρξαν, συμφωνῶ ὅτι καταλληλότερον «εἶναι νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ «οἱ ὑπάλληλοι τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ὡς ὑπαγό-«μενοι εἰς τὸν κύκλον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ἀλλὰ «τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἔδει νὰ ἔλθῃ συνάμα μὲ τὸ παρόν, «ἢ πρέπει νὰ ἔλθῃ, ἐντὸς τῆς παρούσης Συνόδου.»

Τρίτος ὁ γερουσιαστὴς κ. Δ. Χατσῖσκος, ἐπὶ μακρὸν διατελέσας γραμματεὺς τῆς Γερουσίας, ἐγερθεὶς ἐξέθετο τὰ ἑξῆς:

«Χρηματίσας ἐπὶ πολλὰς περιόδους γραμματεύς, ἔσχον «τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσω τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπαλ-«λήλων τοῦ Σώματος καλλίτερον παντὸς ἄλλου, καὶ οὐ «μόνον ὡς Γερουσιαστὴς δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτοι, «*ὡς ὑπηρετοῦντες τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Πολιτείαν*, ὑπάλ-«ληλοι λογίζονται, ἀλλὰ προσθέτω, ὅτι αὐτοὶ οὐχὶ ἀπὸ «δευτερεύοντα νόμον, ὑπὸ μόνης τῆς νομοθετικῆς ἐξου-«σίας συντεταγμένον ἐκπηγάζουσιν, ἀλλὰ πρωτοτύπως «ἀπὸ τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν τοῦ Κράτους, ἤτοι ἀπὸ τοῦ «ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος, κατ' ἐντολὴν καὶ ἐν ὀνό-«ματι τοῦ ὁποίου τὰ βουλευτικὰ Σώματα διορίζουσι τοὺς «ὑπαλλήλους των, οἵτινες, ὡς ἐφεύροντες ἐντὸς αὐτῶν «καὶ συντελοῦντες εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νόμων, πλέον «παρὰ ὑπάλληλοι λογίζονται. Ἂς δὲ γραμματεὺς Γε-«ρουσιαστὴς δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλ-«λήλων τούτων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἶναι καὶ σπου-«δαία καὶ ἐπίμοχθος· σπουδαία μέν, διότι ἀφορᾷ καὶ πε-«ριστρέφεται εἰς ἔργα καὶ πράξεις, ἐξ ὧν ἐξήρτηται «μέχρι κεραίας ἡ σύνταξις καὶ ἡ κατάρτισις τῶν δια-«πόντων ἅπασαν τὴν Πολιτείαν νόμων, καὶ ὡς τοιαύτη «δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυχόντος προσώπου ἡ ὑπαλλήλου· ἐπί-«μοχθος δέ, διότι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ ἐπὶ «τρεῖς ὅλους μῆνας, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἐπὶ ὅλην τὴν ἐξαμη-«νιαίαν ἐνεργείας τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, ἀδιάκο-«πον ἐργασίαν, ἡμερινὴν καὶ νυκτερινήν, τὴν μὲν ἡμέ-«ραν πρὸς κράτησιν τῶν σημειώσεων τῶν διαφόρων μα-«κρῶν συζητήσεων καὶ προτάσεων, τὴν δὲ νυκτερινὴν «πρὸς σύνταξιν τῶν περὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν διαφόρων «νόμων, πρακτικῶν, ἐξ ὧν ἐξήρτηται πολλάκις μὲν ἡ ἐρ-«μηνεία καὶ ἡ σαφήνεια, τακτικῶς δὲ ὁ καταρτισμὸς τῶν «νόμων, ὡς παρεδέχθησαν καὶ ὡς ἐτροπολογήθησαν· ἐκτὸς «τῆς εἰς τὸ καθαρὸν καὶ τὸ πρωτότυπον ἀντιγραφῆς τῶν «τε πρακτικῶν καὶ λοιπῶν πράξεων, καὶ τῆς ἐκτυπώσεως «αὐτῶν εἰς πλεῖστα διανεμητέα σώματα, ἔργα ἅτινα «ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀργίας τῶν βουλευτι-«κῶν Σωμάτων. Τὸ δίκαιον τῶν ὑπαλλήλων τούτων, τῶν «ὁποίων ὁ ζῆλος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, χρεωστῶ νὰ τὸ ὁμο-«λογήσω, εἶναι ἄμετρος, ἀνεγνώρισε καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς «διὰ τῆς ὁμιλίας του· ἀλλ' ἄγνωστοι εἰς ἐμὲ οἱ λόγοι, οἵτι-«νες ὑπεχρέωσαν αὐτὸν νὰ εἴπῃ ὅ,τι καὶ εἰς τὸν ἕτερον βου-«λευτικὸν περίβολον εἶπε, τοὐτέστιν ὅτι θέλει εἰσαγάγει «περὶ αὐτῶν ἴδιον νόμον.»

Αἱ ὁμιλίαι τῶν τριῶν Γερουσιαστῶν τούτων σαφῶς ἀπεδείκνυσαν, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἤτοι τῶν διαρκῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπιστατούντων εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν· τοῦτο δέ, ὡς περαιτέρω θὰ ἴδῃ ὁ Ἀναγνώστης, ἐκύρωσε καὶ διεσαφήνισε ῥητῶς ὁ ἀκολούθως ἐκδοθεὶς περὶ αὐτῶν Νόμος, αὐτοὺς *μόνους* περιλαβὼν εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων νόμου· β') ὅτι ἐχώρισαν αὐτοὺς ὅλως ἀπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῶν κυρίως καλουμένων *δημοσίων*, ἤτοι τῶν παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας διοριζομένων· γ') ὅτι ἐζήτησαν δι' αὐτοὺς ἐξαιρετικὰς ὅλως διατάξεις καὶ ἐκβαινούσας τῶν κοινῇ παραδεδεγμένων κανόνων. Ἕνεκα τούτου καὶ συνήνεσαν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν εἰδικοῦ νομοσχεδίου, ὅλως ἐξαιρετικοῦ, παραιτηθέντες τῆς ἰδέας, ὅπως περιληφθῶσι καὶ οὗτοι ἐν τῷ γενικῷ νόμῳ περὶ συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἀλλ' ὁ συντάκτης τῆς ἐνστάσεως, ἐὰν μὴ ἐγένετο θῦμα ἀγνοίας, βεβαίως ἀπεδείχθη κακῆς πίστεως, μὴ παραθεὶς τὰς δύο ὁμιλίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, τὰς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου γενομένας, καὶ ἐκφραζούσας τὴν ὅλην γνώμην τῆς Κυβερνήσεως, ἤτοι τῆς εἰσηγουμένης τοὺς νόμους. Αἱ δύο ὁμιλίαι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἦν δὲ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁ μακαρίτης Εὐστάθιος Σῖμος, περιεχόμεναι ἐν ταῖς σελῖσι 956 καὶ 965 τῶν Πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως τῆς 1 Αὐγούστου 1861 τῆς Γερουσίας τῆς ά συνόδου τῆς ζ' βουλευτικῆς περιόδου τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«Ἀπήντησεν ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός. Δύο «τινὰ εἶναι τὰ κινήσαντα τὴν σκέψιν τῆς ἐπὶ τοῦ νομο-«σχεδίου Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ νὰ φέρῃ τροπολογίας τινὰς ἐπ' «αὐτοῦ, τὸ περὶ ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων «καὶ ὁ ὅρος περὶ τῆς ἡλικίας πρὸς ἀποχώρησιν τῶν ὑπαλ-«λήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ «πρῶτον, ἓν μόνον ἔχω νὰ εἴπω, ὅτι, κατὰ τὴν σύνταξιν «τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἐλάβομεν ὡς βάσιν τοὺς δυ-«νάμει τῶν κειμένων νόμων διοριζομένους ὑπαλλήλους· «οἱ δὲ παρὰ τοῖς βουλευτικοῖς Σώμασιν ὑπάλληλοι **δὲν «ἐθεωρήθησαν τακτικοὶ** καὶ διὰ νόμου ἀνεγνωρισμέ-«νοι, διὰ τοῦτο δὲν ἔχουσιν, ὡς βλέπετε, χώραν εἰς τὸ «παρὸν νομοσχέδιον. Τὸ ζήτημα τοῦτο, κύριοι, περὶ τῶν «ὑπαλλήλων τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων ἐκινήθη ἐσχά-«τως καὶ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Γαλλίας καὶ ἐκεῖ «ἐθεωρήθησαν ὡς καὶ παρ' ἡμῖν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐκτὸς «τούτου, ἔχει καὶ ἄλλους λόγους, οἵτινες τὴν ἀναγκά-«ζουν νὰ σκεφθῇ, πῶς δύναται δι' ἰδιαιτέρου νόμου νὰ κα-«νονίσῃ καὶ τὰ τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ὑπάγουσα αὐ-«τοὺς εἰς μίαν τινὰ ἀνεγνωρισμένην τάξιν, δυνάμει τῆς «ὁποίας θὰ δύνανται καὶ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι νὰ συμπε-«ριληφθῶσιν εἰς τὸν περὶ συντάξεως τῶν λοιπῶν ὑπαλ-«λήλων νόμον.»

Μετὰ τὴν μακρὰν ὁμιλίαν τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Χατσίσκου, ἣν ἀνωτέρω παρεθέσαμεν, λαβὼν τὸν λόγον αὖθις ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, εἶπε ταῦτα:

«Ἐπανέλαβεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι διὰ «τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους εἰς τὴν ὁμιλίαν του εἶπε, «πρός δὲ καὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, θέλει φέρει εἰς τὴν «προσεχῆ σύνοδον ἐκ τῶν πρώτων εἰδικὸν περὶ τῶν ὑπαλ-«λήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων νομοσχέδιον.» Ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ταύτῃ τοῦ κ. Σίμου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ σπουδαίου Ἀναγνώστου, ὅτι τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας οὐδαμοῦ καλεῖ **δημοσίους ὑπαλλήλους**, ἀλλ' **ὑπαλλήλους** *τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων*.

Ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ταύτης τῆς Γερουσίας, σημειοῦνται ταῦτα:

«Ἐπήνεγκεν ὁ γερ. Κ. Κρεστενίτης· πρὶν ἢ ψηφοφορή-«σωμεν τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον α' λέγω, ὅτι, ἂν εὐχα-«ριστῆται ἡ Γερουσία, δέον νὰ εἴπωμεν καὶ ἀποφανθῶ-«μεν, διὰ νὰ μὴ λάβῃ χώραν ψηφοφορία, ὅτι παραδεχό-«μεθα τὸ ἄρθρον πρῶτον, ὅπως ἔχει εἰς τὸ νομοσχέδιον, «ὑπὸ τὸν ὅρον καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ «νὰ φέρῃ ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἑπομένης Συνόδου ἐκ τῶν «πρῶτον τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον περὶ *ἀφομοιώσεως* τῶν «ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων σχετικῶς πρὸς «τὸν βαθμὸν καὶ τὴν θέσιν μὲ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους «τοῦ Κράτους, καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸν παρόντα «νόμον περὶ συντάξεως. Ἡ Γερουσία ὁμοφώνως παραδε-«ξαμένη τὴν πρότασιν ταύτην, ἀπεφήνατο, ὅτι παραδέ-«χεται τὸ ἄρθρον πρῶτον, ὅπως ἔχει, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω «τεθέντα ὅρον παρὰ τοῦ Γερ. Κ. Κρεστενίτου, καὶ τὸν «πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Δ. Χατζίσκου.»

Τί προκύπτει ἐκ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς τότε ἐποχῆς καὶ τῆς δηλώσεως τῆς Γερουσίας, ἀποδεξαμένης τὴν πρότασιν τοῦ γερουσιαστοῦ Λ. Κρεστενίτου; Ὅτι προ-έκειτο ἁπλῶς ν' **ἀφομοιωθῶσιν** οἱ ὑπάλληλοι τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, *σχετικῶς πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν θέσιν*, μὲ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, ὅπως καὶ αὐτοὶ ἀπολαύσωσι τῶν τῆς συντάξεως εὐεργετημάτων, οὐχὶ ὡς ὄντες πράγματι *δημόσιοι ὑπάλληλοι*, ἀλλ' ὡς *ἀφομοιούμενοι τούτοις*, κατὰ παράβασιν τῶν γενικῶν κανόνων.

Ἀλλὰ τίνα ἰδιαιτέραν διατύπωσιν ἔλαβεν ἡ ἰδέα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς τὰ εὐεργετήματα τῆς συντάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων; Καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, ὁ ὑπογράψας τὴν ἔνστασιν Δημότης ἀπεδείχθη ἢ ὅλως ἀγνοῶν τὰ γενόμενα ἢ κακῆς πίστεως· διότι προσέθετο εἰς τὴν τάξιν τῶν μετεχόντων εἰς τὰς συντάξεις καὶ τὸν *Ἔφορον τοῦ Βουλευτηρίου*. Τὰ κείμενα τὰ αὐθεντικὰ τὰ ὅλως ἀντίθετα διδάσκουσιν ἡμᾶς.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1856, ἡ ἐκ τῶν Τμημάτων Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, ἡ κληθεῖσα νὰ μελετήσῃ τὸ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ εὑρηνται τὰ ἑπόμενα:

«Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὁρίζον τὰ τάξεις «τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐχόντων πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, «παραλείπει τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῶν γραφείων «τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων. Ἀφοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν «ἐχόντων πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ὑπαλλήλων ὑπάγονται «καὶ οἱ γραφεῖς καὶ οἱ ὑπογραμματεῖς, οἱ εἰς τὰ διά-«φορα γραφεῖα δυνάμει νόμων διοριζόμενοι, ἡ Ἐπιτροπὴ «ἐθεώρησε δικαιότατον νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ ῥηθέν-«τες ὑπάλληλοι, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῶν «πρώτων τοῦ Κράτους Σωμάτων· διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ «προτείνει νὰ τροπολογηθῇ οὕτω τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρ. 1: «Ὡσαύτως δικαίωμα συντάξεως ἔχουσι καὶ οἱ ὑπογραμ-«ματεῖς καὶ γραφεῖς οἱ εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα δυνάμει «τῶν κειμένων νόμων διοριζόμενοι, συμπεριλαμβανομένων «καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν γραφείων τῶν νομο-«θετικῶν Σωμάτων.» Ὡς ἀνώτεροι δὲ ὑπάλληλοι αὐτῶν «θεωροῦνται, *ἐκτὸς τοῦ ἀρχειοφύλακος καὶ βιβλιοφύλακος*, «οἱ *πρωτοκολλισταί*, οἱ *συντάκται* καὶ οἱ λαμβάνοντες «μισθὸν ἀνώτερον τῶν 100 δραχμ. κατὰ μῆνα γραφεῖς.»

Ὅτε, μετά τινας ἡμέρας, τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1856, ἐγένετο ἡ συζήτησις, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς παρεδέχθη τὴν ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, οἵοι ὡρίσθησαν ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐκθέσει αὐτῆς, τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς· ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐπεψηφίσθη. Ὅτε δ' ἐν ἔτει 1861, εἰσήχθη νέον νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ τῆς Βουλῆς Ἐπιτροπεία, ὑπέβαλεν ἔκθεσιν εἰσηγητικήν, ἐν ᾗ διὰ τῶν ἑπομένων ἐπανέλαβε τὴν πρὸ ἐτῶν πέντε ἐξενεχθεῖσαν, παρ' ἄλλης Ἐπιτροπῆς, πρότασιν ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς. Ἡ περὶ τούτου ἔκθεσις αὐτῆς ἔχει, ὡς ἕπεται:

«Προκειμένου νὰ ληφθῇ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομο-«σχεδίου πρόνοια περὶ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει τῶν δη-

«μοσίων γραφείων, ἐθεωρήσαμεν δίκαιον καὶ εὔλογον νὰ «μὴ παραλειφθῶσι καὶ οἱ ἀνώτεροι τῶν νομοθετικῶν Σω«μάτων ὑπάλληλοι, ὑπὲρ ὧν καὶ ἡ Βουλὴ τῆς Γ' Συνό«δου τῆς Δ' περιόδου ἀπεφάνθη, καὶ τοιούτους θεωροῦ«μεν τέσσαρας ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς καὶ τόσους εἰς «τὴν Γερουσίαν.»

Ὅτε, μετά τινας ἡμέρας, ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τῆς 22 Ἰουλίου 1861, ἤρξατο ἡ τακτικὴ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου, ἡ πρότασις τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισε ταῦτα:

«Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι «ἡ ἐξακολούθησις τῆς χθεσινῆς συζητήσεως, λαβὼν τὸν «λόγον ὁ Εἰσηγητὴς τῆς μιᾶς τῶν ἐκθέσεων ἐξέθηκεν, ὅτι, «μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διαβε«βαίωσιν περὶ τοῦ ὅτι δι' εἰδικοῦ νόμου, ὑποβληθησομέ«νου ἐντὸς τῆς παρούσης Συνόδου, θέλει ληφθῆ πρόνοια «καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν δύο νομοθετι«κῶν Σωμάτων, ἡ Ἐπιτροπή, συμφωνοῦσα κατὰ τὰ λοιπὰ «μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, δὲν ἐμμένει εἰς τὴν τεθεῖσαν προ«πολογίαν, τὴν ἀφορῶσαν τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπαλ«λήλους.»

Τὸ ζήτημα ἀπέμεινεν ἐντεῦθεν ἐκκρεμές, ὅτε ἐν ἔτει 1862 ἐψηφίσθη νόμος εἰδικὸς περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς. Ὁ νόμος οὗτος, ὑπὸ στοιχεῖα ΨΜΘ' τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1862, κατακεχωρισμένος ἐν τῇ *Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως* καὶ ἐν τοῖς Κώδιξι τοῦ ἀειμνήστου Γ. Α. Ῥάλλη, (τόμος 3, ἐκδόσεως δ', ἔτους 1874 σελ. 8 - 9) ἔχει, ὡς ἕπεται:

«Περὶ βαθμολογίας καὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων.»

«1. Ὁ **Διευθυντὴς** τοῦ γραφείου καὶ οἱ **δύο** *συντά«κται* τῶν πρακτικῶν ἑκατέρου τῶν νομοθετικῶν σωμάτων «ἔχουσι βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως. **Δύο** *βοηθοὶ* «τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς καὶ εἷς τῆς Γερουσίας ἔχουσι «βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως.

«2. Αἱ διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν «ὑπαλλήλων νόμου τῆς 3 Αὐγούστου 1861 ἐκτείνονται «καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων τῆς τε Βουλῆς καὶ Γε«ρουσίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπη«ρεσιῶν αὐτῶν, ἡ δὲ ἐκπλήρωσις τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου «19 αὐτοῦ λογίζεται ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1861. - Τὰ «περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν θέλουν κανονίζεσθαι, ἐπὶ τῇ «βάσει τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς αὐτῶν ἀν«τιστοιχούντων ὑπουργικῶν ὑπαλλήλων.»

Ποῦ, ἐν τῷ ἀνωτέρω Νόμῳ, ὁ Ἔφορος τοῦ Βουλευτηρίου ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν συνταξιούχων ὑπαλλήλων; Μόνος ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου καὶ οἱ δύο Συντάκται τῶν Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς ἀφωμοιώθησαν πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, καὶ πάλιν οὐχὶ πρὸς τοὺς *δημοσίους*, ἀλλὰ πρὸς τοὺς **ὑπουργικοὺς** *ὑπαλλήλους*, ὡς ἔχει ὁ Νόμος, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως. Ὁ Ἔφορος οὐδαμοῦ φαίνεται. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ πρωτοετὴς καὶ εὐηθέστατος φοιτητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι αἱ ἐξαιρετικαὶ διατάξεις, αἱ ῥηταὶ καὶ σαφεῖς ἐν τῷ νόμῳ, τοῦ αὐστηροῦ δικαίου οὖσαι, εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι ἐφαρμογῆς δι' ἐπεκτάσεως. Ἀφοῦ ῥητῶς ὁ Νόμος ὠνόμασε τοὺς ἀπολαύοντας τοῦ προνομίου τῆς συντάξεως ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς, τί ἄλλο ἡ ἐσχάτη ἀμάθεια ἢ ἀκατονόμαστος κακὴ πίστις ἐδύναντο νὰ ὑπαγορεύσωσι τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἡ **Νομοθεσία** μας ἐχαρακτήρισε τὸν Ἔφορον τοῦ Βουλευτηρίου, ὡς *δημόσιον ὑπάλληλον* συνταξιοῦχον;

Καὶ ὅμως ἐτόλμησεν εἰς Δημότης, ὑποβάλλων ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Φιλήμονος, ν' ἀξιώσῃ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Νομοθεσία ἐχαρακτήρισε τοὺς ὑπαλλήλους **ἐν γένει** *τῆς Βουλῆς*, ὡς δημοσίους ὑπαλλήλους, καὶ ὡς εἰς τοιούτους ἀπένειμε συντάξεις, καὶ ὡρίσατο κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ πάντων αὐτῶν, ἐν οἷς καὶ *ἐκ τοῦ μισθοῦ* τοῦ Ἐφόρου.

Ἀγνοοῦμεν τίς εἶναι ὁ ὑπογράψας τὴν ἔνστασιν κ. Μ. Μιχαηλίδης· βεβαίως ὅμως τοιαῦτα ἀναγράψας ἐν τῇ ἐνστάσει του ψευδῆ καὶ ἀνύπαρκτα, ἢ ἐντελῶς ἀμαθὴς εἶναι, ἢ τῆς ἐσχάτης κακῆς πίστεως, ὡς τοιοῦτος δὲ ἀνάξιος περαιτέρω συζητήσεως, ἐὰν μὴ προέκειτο νὰ ἐπιληφθῇ τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς κρίσεως τῆς ἐνστάσεως αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως τοιούτου ἀνθρώπου, ὁ γεννατὸς καὶ εὐμαθὴς καὶ πεπαιδευμένος Τύπος ἐστήριξε τὴν καθ' ἡμῶν ἐπίθεσίν του, ἐν θριάμβῳ δὲ κατεχώρισε κακοσύντακτον καὶ ἀμαθῆ ἔνστασιν, ἀντὶ δὲ αὐτὸς νὰ ἐλέγξῃ τὸν παραβάτην τῆς καλῆς πίστεως, προσεκάλεσεν ἡμᾶς νὰ ἀπαντήσωμεν.

Ὀλίγας ἔτι ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν λέξεις.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, τῇ ἀνυποστάτῳ ὅλως, ὅτι ὁ Ἔφορος τοῦ Βουλευτηρίου εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπολαυόντων τῶν εὐεργετημάτων τοῦ περὶ συντάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νόμου, ὅπερ εἶναι ψεῦδος ἄντικρυς καὶ ὕβρις πρὸς τὰ κείμενα, ἀνάγεται ἆρά γε εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπαλλήλων, οὓς ὁ Νόμος ἐννοεῖ ν' ἀποκλείσῃ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου; Καὶ ἐν τούτῳ ὁ τὴν ἔνστασιν ὑπογράψας ἴσην ἀπέδειξεν ἀμάθειαν καὶ ἄγνοιαν.

Ἀληθῶς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΗΛ' νόμου τῆς 19 Νοεμβρίου 1864 περὶ δημαιρεσιῶν ὁρίζει, ὅτι «*δὲν δύνανται νὰ ἐκ«λεχθῶσιν* ἢ *νὰ διατελῶσι* δήμαρχοι μὲν ἢ δημαρχικοὶ «πάρεδροι οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς «θαλάσσης *καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι*, μέλη δὲ τοῦ δη«μοτικοῦ Συμβουλίου *οὐ μόνον οὗτοι*, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπαρ«χιακοὶ σύμβουλοι, οἱ δήμαρχοι καὶ δημαρχικοὶ πάρεδροι «καὶ οἱ δημοτικοὶ ἀστυνόμοι καὶ πάντες οἱ ὑπὸ τοῦ δη«μοτικοῦ ταμείου μισθοδοτούμενοι.»

Ἀλλὰ τίς ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου τούτου; Ἀφίνομεν νὰ παντήσῃ εἷς τῶν κυριωτάτων συντακτῶν τοῦ νέου Νόμου, ὁ ἀρχαιότατος διοικητικὸς ὑπάλληλος καὶ ἐκδότης τῶν δοκιμωτάτων περὶ δημοτικῆς διοικήσεως σπουδῶν, ὁ Σπυρίδων Ἀντωνιάδης. Ἑρμηνεύων τὸ ἄρθρον τοῦτο τῶν νέων Νόμων ὁ σοφὸς ὑπάλληλος καὶ συγγραφεύς, ἐν σελ. 478 τοῦ γνωστοῦ συγγράμματός του, «*Τῶν Δημοτικῶν*», ἀναγράφει ταῦτα:

«Τὸ μέρος τοῦτο διαλαμβάνει περὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου τῶν θέσεων τῶν Δημάρχων, δημαρχικῶν Παρέδρων καὶ δημοτικῶν Συμβούλων. Τὸ ἀσυμβίβαστον τῶν καθηκόντων στηρίζεται εἰς τὰς ἑξῆς δύο ἀρχάς: α) εἰς τὸν χωρισμὸν τῶν ἐξουσιῶν, τὸν ὁποῖον καθιεροῖ καὶ ἡ ἡμετέρα νομοθεσία· β') εἰς τὸ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ κληθῇ ἢ συμπράττῃ εἰς τὴν ἐξάσκησιν ἐξουσίας, ἐπιτεταμμένης τὴν ἔμμεσον ἢ ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν καθηκόντων, τὴν ὁποίαν οὗτος ἐκπληροῖ ὑπὸ ἄλλην ἰδιότητα. Δὲν δύνανται ἑπομένως νὰ ἦναι Δήμαρχοι ἢ δημαρχικοὶ Πάρεδροι α') ὁ Νομάρχης, ὁ Ἔπαρχος ἢ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, διότι οὗτοι ἐξασκοῦν τὸ καθῆκον τῆς ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν· β') αἱ δικαστικαὶ Ἀρχαί, διότι οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Πάρεδροι ἐκτελοῦσιν ἀνωτέρω καθήκοντα· γ') οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, διότι οἱ Δήμαρχοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, καὶ δὲν δύναταί τις νὰ ἦναι αἰτῶν καὶ αἰτούμενος. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν γένει περὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου τῶν θέσεων τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν δημαρχικῶν Παρέδρων. Περὶ δὲ τοῦ ἀσυμβιβάστου τῆς θέσεως τοῦ δημοτικοῦ Συμβούλου, ὁ νόμος κηρύττει ἀσυμβίβαστον τὴν θέσιν τούτου μὲ τὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, καὶ προσέτι μὲ τὴν θέσιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβούλου, τοῦ Δημάρχου, τοῦ δημαρχικοῦ Παρέδρου, τοῦ δημοτικοῦ Ἀστυνόμου καὶ ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Ταμείου μισθοδοτουμένων. Ὁ παλαιὸς νόμος ὄχι μόνον δὲν διέττατε τοιοῦτον ἀποκλεισμόν, δηλαδὴ τὸ νὰ μὴ δύνανται κἂν νὰ ἐκλεχθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐκήρυττε συμβιβαστὰ τὰ καθήκοντα ταῦτα μὲ τὴν θέσιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβούλου, ἔδιδε δὲ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποπομπήσεως τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικούς, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σχολείων. Φρονῶ δέ, ὅτι ὁ παλαιὸς νόμος διέταττεν ὀρθότερον, διότι τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, προωρισμένων ὄντων νὰ βοηθῶσι τὸν Δήμαρχον διὰ τῶν γνωμῶν αὐτῶν, χωρὶς νὰ συμμετέχωσι τῆς δημαρχικῆς ἐξουσίας, δὲν ὑπάρχει λόγος ἰσχυρὸς νὰ κλεισθῇ εἰς τοὺς εἰρημένους ὑπαλλήλους ἡ εἴσοδος εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον. Τόσῳ δὲ περισσότερον δικαιολογεῖται ὁ μὴ ἀποκλεισμὸς οὗτος, ὅσῳ διάφοροι ὑπάλληλοι, γενόμενοι δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ὑπῆρξαν χρησιμώτατοι διὰ τῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας των εἰς τοὺς δήμους των, ὡς τοῦτο εἶναι πασίγνωστον. Δὲν ὑπάρχει προσέτι λόγος νὰποκλεισθῇ ὁ ἐπαρχιακὸς Σύμβουλος ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκλεχθῇ δημοτικός, διότι ἄνευ λόγου περιορίζεται ἡ ἐλευθερία τῶν ἐκλογέων· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ ἐκλογή, καὶ νὰ κηρυχθῇ μόνον, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συσσώρευσις τῶν δύο θέσεων, ὡς περὶ τούτου διατάσσει ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων νόμος.»

Ἀπέναντι τῆς σαφοῦς, τῆς λελογισμένης καὶ ἀκριβοῦς ἑρμηνείας ταύτης τοῦ νόμου, τί ἀντιτάσσει ἡ ἔνστασις; Κρίνομεν ἀνάξιον καὶ [illegible] ἀπαντήσωμεν. Σαφῶς καὶ θετικῶς ὁρίζει ὁ νόμος, ὡς [illegible] τοῦ πνεύματός του καὶ τῆς ὅλης οἰκονομίας του Νομοθ[illegible] σαφέστατα δ' ἑρμηνεύει τοῦτον ἔντιμος καὶ κα[illegible] ἑρμηνευτὴς καὶ συγγραφεὺς δόκιμος, τίνος τ[illegible] ὡς *δημοσίους ὑπαλλήλους* ἐννοεῖ νὰποκλείσῃ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁ νόμος. Συνεπής, λογικός, ἀπροσωπόληπτος καὶ πρακτικὸς ὢν ὁ νόμος, δὲν ἐδύνατο νὰ περιλάβῃ εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ἢ μόνους τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἀσκοῦντας τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Εἶναι δὲ ὁ Ἔφορος τοῦ Βουλευτηρίου ἐκ τῆς τάξεως τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων; Εἰσὶν οἱ ἀγαθοὶ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς οἱ ἐπιτηροῦντες τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν;

Ἴσως ἐν τῷ φύλλῳ τῆς αὔριον, προσθέσωμεν ὀλίγα τινά, ἐπί τινων ἄλλων κεφαλαίων τῆς ἐν στάσεως, μολονότι τὰ σήμερον ἀναπτυχθέντα, ἀνατρέποντα τὴν κυρίαν ἔνστασιν, εἰσὶν ἐπαρκὴς ἀπάντησις εἰς ἀνατροπὴν προϊόντων ἢ ἀγνοίας, ἢ ἀμαθείας, ἢ κακῆς πίστεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ HAVAS

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» πληροφορεῖται, ὅτι ῥωμουνικὰ στρατεύματα διέβησαν τὰ αὐστριακὰ σύνορα καὶ κατέλαβον τοὺς αὐστριακοὺς στρατῶνας, τοὺς ὑπερκειμένους τοῦ πρὸς νότον τῶν Καρπαθίων στενῶν τοῦ Ἡφαίστου. Οἱ Ῥωμοῦνοι ἰσχυρίζονται, ὅτι οἱ στρατῶνες οὗτοι ᾠκοδομήθησαν ἐπὶ τοῦ ῥωμουνικοῦ ἐδάφους. Ἓν τάγμα αὐστριακὸν ἀνέκτησε τοὺς στρατῶνας, αἰχμαλωτίσαν ἑξήκοντα στρατιώτας Ῥωμούνους.

ΒΙΕΝΝΗ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπεσκέφθη τὸν βασιλέα Γεώργιον καὶ τὴν βασίλισσαν Ὄλγας. Ἡ Βασίλισσα ἀνεχώρησε μετὰ ταῦτα διὰ Γοῦμδεν.

ΒΙΕΝΝΗ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. Τὸ συμβάν τοῦ στενοῦ τοῦ Ἡφαίστου θεωρεῖται ὡς ἐστερημένον πάσης πολιτικῆς σημασίας.

ΜΑΔΡΙΤΗ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. Τὸ ὑπουργεῖον ἔδωσε τὴν παραίτησίν του. Βεβαιοῦται ὅτι ὁ κ. Σαγκάστα ἐπεφορτίσθη νὰ σχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον.

ΚΩΠΕΓΧΑΓΗ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας ἀνεχώρησαν εἰς Πετρούπολιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. Ἑλληνικὸν δάνειον 420. Γαλλικὴ ῥάντα 107:75. Ἠνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 361:25. Τουρκικὸν δάνειον 9:90. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25:26.

(Ἰδιαίτερα.)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 Σεπτεμβρίου/11 Ὀκτωβρίου. Γαλλικὴ ῥάντα 107:75. Ἠνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 361:25. Ὀθωμανικὴ Τράπεζα 716:87. Τουρκικὸν 9:90. Τυνησιακὸν 486:87. Ἱσπανικὸν νέον 57:25. Τράπεζα Franco-Egyptienne 570. Ἰσθμὸς Σουέζ 2315.

Περὶ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν Σερβίᾳ καταστάσεως, ἡ Kœlnische Zeitung ἐπιφέρει τὰς ἑπομένας κρίσεις:

«Ὁ κ. Ἰονὶν φαίνεται ὑποκρινόμενος ἐν Σόφιᾳ ὅλως ἰδιόρρυθμον πρόσωπον. Ὡς ἐπιστέλλουσιν ἐκ Βουλγαρίας τῇ ἡμιεπισήμῳ ἐφημερίδι τοῦ σύμπαντος κόσμου, τῇ Politischen Correspondenz, ὁ κύριος οὗτος προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὰ μέλη τῆς Σαβράνζας νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ βυθιζόμενον πλοῖον τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου. Ὁ πανσλαυιστικὸς πράκτωρ λέγει, παντὶ τῷ βουλομένῳ νὰκροασθῇ αὐτοῦ, ὅτι κρίνει δεινὴν τὴν θέσιν τοῦ ἡγεμόνος, ἀναγκασθησομένου προσεχῶς νὰπέλθῃ τῆς χώρας. Λέγεται δέ, ὅτι ἕνεκα τούτου ἐπικρατεῖ σύγχυσις ἐν τοῖς βουλευτικοῖς καὶ πολιτικοῖς κύκλοις τῶν Βουλγάρων, μὴ εἰδότων πῶς νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἰονίν. Τοὐναντίον ἀγγέλλεται ἐκ Πετρουπόλεως τῇ αὐτῇ Politischen Correspondenz, ὅτι ὁ κ. Ἰονὶν διετάχθη παρὰ τῆς ῥωσσικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνεργῇ διαλλακτικῶς ἐν Σόφιᾳ. Συγχρόνως βεβαιοῖ ὁ αὐτὸς ἐπιστέλλων, ὅτι οὐδόλως προτίθεται ἡ ῥωσσικὴ Κυβέρνησις νὰ ὑποσκάψῃ τὴν θέσιν τοῦ Ἡγεμόνος. Ἡ διπροσωπία αὕτη, ἣν ἡ ῥωσσικὴ διπλωματία ἀρέσκεται καὶ αὖθις νὰ ἐπιδεικνύῃ, εἶναι πάντη σύμφωνος ταῖς κυνικαῖς παραδόσεσι τῆς ῥωσσικῆς πολιτικῆς. Ἄλλως τε ἑτέρα ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Politische Correspondenz ἐνέχει ἐνδιαφερούσας τινὰς ἀνακοινώσεις περὶ τῆς θέσεως τῆς Ῥωσσίας ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι. Ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ μεταβολὴ αὕτη οὐδόλως εὐηρέστησεν ἐν Ῥωσσίᾳ, ἐπιδείξαντος τοῦ Ἡγεμόνος ἔλλειψιν αἰδοῦς πρὸς τὴν Ῥωσσίαν· ἄλλως τε ἡ Βουλγαρία εἶναι νῦν ἐκτεθειμένη εἰς κινδύνους, ὥστε δέον νὰ μείνῃ ὁ Ἰονὶν ἐν Σόφιᾳ. «Ἡ παρουσία αὐτοῦ,» λέγει ἀνωτέρω ἡ ἐπιστολή, «δυνατὸν νὰ καταδειχθῇ βραδύτερον ἀναγκαιοτάτη τοῖς Βουλγάροις, διότι νῦν ἤδη ἐγείρονται ἐν Βουλγαρίᾳ ἀντιῤῥήσεις κατὰ τῶν τελευταίων συμβάντων καὶ κατὰ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν. Τῶν δὲ διαδηλώσεων τούτων δυναμένων ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ παράσχωσιν ἀφορμὴν εἰς διατάραξιν τῆς δημοσίας τάξεως, μεγίστην ἀξίαν κέκτηται ἡ ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης καθησυχαστικὴ ἐνέργεια, πρὸ πάντων δὲ ὅταν προέρχηται παρ' ἀνατιπροσώπου Δυνάμεως, ἧς ἡ φωνὴ δύναται ἀείποτε νἀκουσθῇ σεβασμὸν παρὰ τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους. Ἀξιόπιστοι εἰδήσεις βεβαιοῦσιν, ὅτι μόνην ἔχει ἀποστολὴν νὰ διατηρήσῃ διὰ διαλλακτικῶν τρόπων τὴν ἡσυχίαν, εἴποτε αὕτη διεταράσσετο, ὅτι δὲ ἡ Ῥωσσία κρίνει τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ συμβάντα ὡς τοπικὸν ζήτημα, οὐδόλως προτιθεμένη νὰ πολιτευθῇ ἐν τούτῳ ὡς ἐν κοινῷ ζητήματι· θὰ πράξῃ δὲ τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως παρακωλύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ καταστῇ κοινόν.» Ταῦτα μεθερμηνευόμενα ἐκ τῆς διπλωματικῆς γλώσσης καταδεικνύουσι προφανέστατα τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ πολιτείαν τῆς Ῥωσσίας. Μεριμνᾷ ὅπως διεγείρῃ διαδηλώσεις τῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς προσφάτου πολιτείας τοῦ Ἡγεμόνος, τούτου δ' ἕνεκα ὀφείλει ὁ Ἰονίν, ὡς ἀνωτέρω εἴδομεν, νὰ ἐπιδρᾷ ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς φιλαυτίας τῶν καθ' ἕκαστον Βουλγάρων, σφόδρα φοβουμένων μὴ περιπλεχθῶσιν ἐν τῇ πτώσει μεγάλης κεφαλῆς. Λίαν ἀγαθὴ εἶναι ἄλλως ἡ διαβεβαίωσις, ὅτι ἡ ῥωσσικὴ διπλωματία κρίνει τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα ὡς τοπικόν. Πιστεύομεν τῳόντι, ὅτι λίαν ἀρεστὸν ἔσεται τῇ Ῥωσσίᾳ, ἐὰν οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ νεωτεροποιοὶ αὐτῆς μὴ παρακωλυθῶσιν ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς προσταγῆς τῆς Εὐρώπης.

«Ἐν τῇ Σερβίᾳ, ὁ βασιλεὺς Μιλάνος χωρεῖ εὐτολμότερος καὶ ἀποφασιστικώτερος ἢ ὅσον προσεδοκᾶτο κατὰ τῆς ῥιζοσπαστικῆς καὶ ἀντιδραστικῆς ἀντιπολιτεύσεως. Φαίνεται, ὅτι οἱ ῥιζοσπαστικοὶ ἀνέτρεψαν τὸ ὑπουργεῖον Πιρόσανατς, μόνον καὶ μόνον ὅπως ἀνταλλάξωσι τὴν μάστιγα διὰ τῶν σκορπίων. Τοῦ νέου ὑπουργείου προΐσταται ἀνήρ, οὗτινος τὸ ὄνομα ἐκπέμπει χαλκῆν ἠχώ, ἐν τοῖς συναδέλφοις δέ, οὓς συνήγαγε περὶ αὐτὸν ὁ Νικόλαος Χρίστιτς, μάτην θὰ ζητήσῃ τις ἀντιπροσώπους τῶν ῥιζοσπαστικῶν καὶ ἀντιδραστικῶν θεωριῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς προδήλως ἀσχάλλει ἐπὶ τῇ λυσσωδῶς ἀντιπολιτευομένῃ Σκουπτσίνᾳ. Στρατιωτικῆς φύσεως ὤν, θεωρεῖ μετ' ἀποστροφῆς καὶ περιφρονήσεως τὰς ἀναρχικὰς ἐνεργείας τῶν διεστραμμένων κεφαλῶν καὶ ἀνηθύχων πνευμάτων τῆς ἀντιλογίας τῶν ἐπικρατούντων ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ῥιζοσπαστικῶν. Οὐδ' ἀπειράθη κἂν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς τὰ χωρικὰ καὶ ἰσχυρογνώμονα στοιχεῖα ταῦτα, κηρύξας εὐθὺς τὴν λῆξιν τῆς Σκουπτσίνας, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ αὐτήν, ἐὰν ἐγκρίνῃ ἢ μὴ τὴν σύμβασιν τῶν σιδηροδρόμων. Τί δὲ προτίθεται νὰ πράξῃ ἡ σερβικὴ Κυβέρνησις, εὐχερῶς δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ. Πολὺ μᾶλλον ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, δυσηρέστησε τοὺς κυβερνητικοὺς τοῦτο, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι πολλαχῶς παρενέβησαν ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐπανελήφθη καὶ αὖθις ἡ πεῖρα, ὅτι ἐπὶ τὰ εὐρέα στρώματα τῶν ὑπαλλήλων λίαν βραδέως ἐπιδρᾷ τὸ εὐμετάβλητον πνεῦμα, τὸ ἐμπνέον τὰς ἀνωτάτας κυβερνητικὰς ἀρχάς. Οἱ βαρεῖς καὶ πολύπλοκοι διοικητικοὶ τροχοὶ εἴθισται νὰ κινῶνται συνῳδὰ τοῖς νόμοις τῆς βαρύτητος κατὰ τὴν ἀρχαίαν διεύθυνσιν καὶ μέθοδον, καὶ ἂν ἔτι ἐν τοῖς ἀνωτάτοις διοικητικοῖς κύκλοις μετεβλήθη ὁ ἄνεμος. Ὁ Χρίστιτς ἐργασθήσεται, ὅπως δι' ἰσχυρᾶς χειρὸς ἀποσπάσῃ τὰς βαθέως ἐῤῥιζωθείσας παραδόσεις ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ῥίστιτς. Τελεσθέντος δὲ τοῦ δυσχεροῦς καὶ ἐπικινδύνου ἔργου τούτου, θὰ διαλύσῃ πιθανῶς τὴν Σκουπτσίναν, ὅπως ἐπιτύχῃ κρεῖσσον ἀποτέλεσμα ἐκ καλῶς ἐπιτηρηθησομένων ἐκλογῶν. Ἄδηλον, ἂν ἰσχυρὰ Κυβέρνησις θὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο. Πόσον ἐπιπολάζουσι παρὰ τῷ σερβικῷ λαῷ φιλελεύθερα καὶ ῥιζοσπαστικὰ κατ' ἐπίφασιν συστήματα καὶ πομπώδεις λέξεις καταδείκνυσι τοῦτο τὸ χαρακτηριστικόν, ὅτι οὐδὲν κόμμα ἀποτολμᾷ νὰ κληθῇ συντηρητικόν· καλοῦνται δὲ μόνον φιλελεύθεροι, προοδευτικοὶ καὶ ῥιζοσπαστικοί. Ἡ καταπληκτικὴ δὲ αὕτη ἀμιλλα περὶ τὴν φιλελεύθερον πολιτείαν θὰ ἦν εὐεξήγητος ἐν Κράτεσιν, ἔνθα ὁ ἡμιμαθὴς ὄχλος τῶν μεγαλοπόλεων παρέχει εὐρὺ τὸ πεδίον εἰς θεατρικοὺς πολιτικοὺς τῶν φράσεων· ἀλλ' ἡ νοσηρὰ αὕτη ἐμφάνισις ἐν τῇ χωρικῇ Σερβίᾳ παρέχει ἀφορμὴν εἰς σπουδαίας σκέψεις.»

Ὁ ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ἀνταποκριτὴς τῶν Times ἐπιστέλλει αὐτοῖς, ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου /2 Ὀκτωβρίου, τὰ ἑπόμενα:

«Ἡ προσοχὴ τῶν βρετανικῶν καὶ ἠπειρωτικῶν χρηματιστηρίων ἐστράφη τελευταῖον, εἴ περ ποτὲ καὶ ἄλλοτε, ὁριστικῶς εἰς τὴν μεταλλευτικὴν βιομηχανίαν τῆς Τουρκίας, ἐλλείψει ἄλλων μέσων ἐνασχολήσεως τοῦ περισσεύοντος κεφαλαίου καὶ ἕνεκα τῆς ζητήσεως ἱκανοποιούσης χρήσεως αὐτοῦ, ἐπὶ ἐγγυήσει ἥττον προβληματικῇ τῆς τῶν κυβερνητικῶν χρεωγράφων ἢ τῶν ἀμφιβόλων σιδηροδρόμων. Ἐντεῦθεν ἔτι μᾶλλον λυπηρόν, ὅτι ἡ Πύλη ἐξελέξατο ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν τὸ εὐρωπαϊκὸν κεφάλαιον ἠπείλησε νὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅπως διατάξῃ ἐπιζημίους, παραλόγους καὶ αὐτοκτονικοὺς κανονισμούς, ἀντικειμένους πρὸς τὰ γενικὰ μεταλλευτικὰ συμφέροντα τῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ καταστρέφοντας τὰ συμφέροντα τῶν ἐνεργουμένων καὶ ὑπισχνουμένων μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις ἐνταῦθα. Οὐ σμικρὰ δυσαρέσκεια παρήχθη ὡς ἐκ τῶν προσφάτων ἀποπειρῶν πρὸς ἀγέρωχον συμπεριφορὰν κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν μεταλλείων φρυν

διαρκῶς, ἐξάγων τὸ προϊὸν ἐντὸς δεδομένης χρονικῆς περιόδου, λαμβάνει φιρμάνιον παραχωρήσεως. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν λόγῳ μεταλλείων φρυνίτου, οἱ ἀγγλικοὶ καὶ οἱ ξένοι ἐνεχόμενοι οἶκοι ἐξετέλεσαν πάσας τὰς ἀπαιτουμένας διατυπώσεις, πληρώσαντες τακτικὰ δικαιώματα καὶ δαπανήσαντες οὐ σμικρὰς ποσότητας ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ. Οὐδεμία νομικὴ ἀντίδρασις ἐγένετο ἐπὶ ἰδιωτικοῖς ἢ δημοσίοις λόγοις, ἡ δὲ προθεσμία πρὸς ἐπίτευξιν φιρμανίου, ἐγκαίρως ζητηθέντος, πρὸ πολλοῦ ἔληξε. Κινούμενοι ὑπὸ ἀνεξηγήτου τινὸς ἑλατηρίου, αἱ Ἀρχαὶ ἤδη λέγουσιν, ὅτι αἱ προσωρινα ἄδειαι πρὸς ἐξόρυξιν ὡρισμένων ποσοτήτων μετάλλου δὲν ἐκδίδονται πλέον, καθόσον αἱ ἤδη ἐκδοθεῖσαι ἐπαρκῶς ἀπεζημίωσαν τοὺς κατόχους αὐτῶν, τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασιν λαβούσης νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰ μεταλλεῖα ἐπὶ ἰδίῳ λογαριασμῷ. Ἐπειδὴ προδήλως ἀδύνατόν ἐστι τοῖς Τούρκοις νὰ ἐξεύρωσι τὰ μέσα τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ νὰ τύχωσι κέρδους τινός, μείζονος τῶν ὑπὸ τῶν πραγματικῶν ἰδιοκτητῶν τακτικῶς πληρωνομένων τῷ δημοσίῳ ταμείῳ δικαιωμάτων, ἡ αἰφνιδία αὕτη ἰδιοτροπία ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν πρόκειται, ἵνα τὸ ἐλάχιστον εἴπῃ τις, ἄφρων καὶ ἐπιζήμιος, οὐχ ἧττον δὲ ἄδικος καὶ παράλογος. Ὁ περὶ μεταλλείου νόμος ὁρίζει ὅτι, ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν, ἡ Κυβέρνησις ἀποζημιοῖ πάντας τοὺς ἰδιοκτήτας ἐπὶ πάσῃ δαπάνῃ ἢ ζημίᾳ· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν παράδειγμα γινώσκεται, ὅτι ἡ Πύλη ἐπλήρωσε ποτὲ προσηκόντως ἀποζημίωσίν τινα οἵαν δήποτε, καὶ ἐν περιπτώσεσιν ἔτι καλῶς ἀποδεδειγμένης ἀληθοῦς ζημίας, οἱ ξένοι κεφαλαιοῦχοι ὑπέκυψαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἤθελον ἁπλῶς ἀπολέσει τὰ χρήματα αὐτῶν, ὅπως τόσοι ἄλλοι ἀτυχεῖς ἢ μωροί. Οἱ ξένοι ἔμποροι φυσικῶς ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὰς σχετικὰς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐπὶ προστασίᾳ τῶν συμφερόντων αὐτῶν, αἱ δὲ βάσιμοι καὶ προσηκόντως γινόμεναι ἔντονοι παραστάσεις θἀγάγωσιν, ὡς εὐελπιστεῖται, τὴν Πύλην εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ σφάλματος αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ἀνάκλησιν τοῦ διατάγματος, ὅπερ, ἐὰν διατηρηθῇ, θὰ παραγάγῃ ζωηρὰν φιλονεικίαν καὶ ἐπὶ τέλει ζημίαν τοῦ τε δημοσίου ταμείου καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων ἄνευ τινος ὀφέλους. Ὁ μεταλλευτικὸς πλοῦτος τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας εἶναι πράγματι ἄπειρος καὶ ἀρθονωτάτης παραγωγῆς, ἔμεινε δ' ἄχρι νῦν σχεδὸν ἄθικτος, διότι ἡ Πύλη ἐστερεῖτο τῶν μέσων, ὅπως πρακτικῶς χρησιμοποιήσῃ τὴν ἀνεκτίμητον πηγὴν ταύτην πρὸς πρόσοδον. Τὸ ὑπό τινων μεταλλείων παρεχόμενον παράδειγμα θὰ ἐφαίνετο συνηγοροῦν ὑπὲρ πολιτικῆς γενναίας ἐνθαρρύνσεως μᾶλλον ἢ ἐντελοῦς παρακωλύσεως, δυναμένης μόνον νὰ ἐξηγηθῇ ὑπὸ ἐνόχου ἀμαθείας ἢ ἐκ τοῦ ἀτυχῶς, πάνυ ἀληθοῦς τούτου, ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία φθονεῖ χαιρπῶς τὴν ἐπιτυχίαν ξένης ἐπιχειρήσεως, προκρίνουσα ἀ θυσιάζῃ τὰ ἀνάλογα κέρδη. Πάντα τὰ κέρδη ἀπολεήσονται καὶ πᾶσα ἐπιθυμία περὶ εἰσαγωγῆς κεφαλαίων Τουρκίᾳ αὖθις καταπνιχθήσεται, ἐὰν ἡ κυβέρνησις πιδιώκῃ ἀκατανόητον ἄφρονα πολιτικήν. Ὁ Σουλτάνος γινώσκεται ἄριστα κατανοῶν τὴν σημασίαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πίστεως τοῦ Τόπου, καὶ ποθῶν λίαν τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς εἰς Τουρκίαν ἐπανόδου ξένων κεφαλαίων.»

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ

Ἐν τῷ χρηματιστικῷ καὶ ἐμπορικῷ Δελτίῳ τῆς ἐφημερίδος τοῦ *Αἰῶνος* τῆς 24 Σεπτεμβρίου ἀναφέρεται, ὅτι ἀνεκαλύφθη τυχαίως ὁ ἀρχαῖος *Λυχνίτης τῆς Πάρου*, ὅστις εἶχε *κατακλυσθῇ ὑπὸ σεισμῶν*. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ διορθώσωμεν πληροφορίας συγκεχυμένας καὶ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὸ ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, οὐδαμῶς φροντίζοντες περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν χρηματιστικῶν δελτιογράφων, δηλαδὴ περὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἢ μὴ τῶν μετοχῶν, γράφομεν ἐνταῦθα τινὰ περὶ τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου.

Οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον *λυχνίτην* ἢ *λυχνέα* τὴν διαφανῆ, λευκὴν καὶ ὑποξανθίζουσαν παρίαν λίθον, διότι ταύτην ἐλιθοτόμουν ὑπὸ τὴν γῆν, τῇ βοηθείᾳ τοῦ φωτὸς τῶν λυχνιῶν. Ἐκ τοῦ λυχνίτου ἐποίησαν τὰ ἀμίμητα καὶ ἀθάνατα ἀριστουργήματα τῆς καλλιτεχνίας ὁ Φειδίας, ὁ Πραξιτέλης καὶ ἄλλοι. Ἐκ δὲ τῶν τοῖς πᾶσι γνωστῶν ἔργων, τῶν ἐκ λυχνίτου πεποιημένων, ἀναφέρομεν τὸν Σάτυρον τοῦ Πραξιτέλους, τὴν οὐρανίαν Ἀφροδίτην τοῦ Φειδίου, τὸν ἀρτίως ἀνακαλυφθέντα Ἑρμῆν τῆς Ὀλυμπίας κτλ. Ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀνευρέσεως καὶ μεταλλεύσεως τοῦ παρίου λυχνίτου, συνέστη ὡς γνωστὸν βελγικὴ τις Ἑταιρία, μετατραπεῖσα εἶτα εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου μὲ κεφάλαιον δρ. 4,500,000. Ὡς γνωστόν, ἡ ἑταιρία αὕτη διὰ τὰ ἔργα τῆς ἐγκαταστάσεως, ἤτοι σιδηροδρόμους, ἀτμομηχανάς, πριονιστήριον πρὸς σχίσιν τῶν πλακῶν κλ., οὐ μόνον ἐδαπάνησε τὰ κεφάλαια αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν δάνειον, ὅπερ ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ. Ἀτυχῶς δὲ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἑταιρίας, ταῖς συμβουλαῖς ξένων ἐνταῦθα προσκληθέντων ἀδραῖς δαπάναις μηχανικῶν, ἐδόθη ὅλως ἐσφαλμένη διεύθυνσις, διὰ τοῦτο δὲ οὐ μόνον τὸν γνήσιον καὶ καλὸν λυχνέα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνεύρῃ, ἀλλ' οὐδ' αὐτὰ τὰ κοινὰ τῆς οἰκοδομικῆς μάρμαρα. Εἰς τοιαύτην δ' ἀπελπιστικὴν κατάστασιν περιελθοῦσα ἡ Ἑταιρία, δηλαδὴ στερουμένη οὐ μόνον τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς πρώτης ὕλης, ἀνέθετό μοι τὴν προεδρείαν καὶ διεύθυνσιν τῶν ἔργων. Μηνὶ δὲ Αὐγούστῳ μεταβὰς εἰς Πάρον ὑπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ἰδιότητα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιορίσω ὅσον ἔνεστιν ἢ καὶ νὰ παύσω εἰ δυνατὸν αὐτά, ἐμελέτησα ἐπισταμένως οὐχὶ τὰ ἔργα τῶν νεωτέρων ἀλλὰ τὰς ἀρχαίας μεταλλεύσεις, εἰς ἃς ἐνήργησα δοκιμαστικὰς ὑπονόμους. Τὰς ὑπονόμους ταύτας διηύθυνα διὰ τῶν λατύπων (ἐκβολαδικῶν χωμάτων) εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ τῶν Νυμφῶν. Δι' αὐτῶν ἀνεκάλυψα τότε τὸ ἄκρον τῆς ἀρχαίας μεταλλείας εἰς βάθος 70 μέτρων περίπου ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Ὠνόμασα τὴν μὲν πρώτην ὑπόνομον «Ἐλπίδα», τὴν δὲ δευτέραν ΕΠΟ, διότι τὰ στοιχεῖα ταῦτα εὗρον ἐγγεγραμμένα δι' ἐρυθροῦ χρώματος ἐπὶ λευκοῦ λίθου εἰς τὸ ῥηθὲν βάθος.

Ὁ ἐν τῷ βάθει τούτῳ κεκαλυμμένος ὑπὸ βορβόρου καὶ λατύπων, ἐχόντων πλέον τῶν 30 μ. παχύτητα, λυχνίτης εἶχε προετοιμασθῇ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μεταλλευτῶν πρὸς λατομίαν διὰ προπαρασκευαστικῆς τέχνης, ἤτοι μεθόδου τῳόντι πρακτικῆς καὶ σοφῆς, - περὶ ἧς ἄλλοτε, - ἐγκατελείφθη δέ, ὡς εἰκάζομεν, ἐξ ἀνάγκης τινός.

Ὁ ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς ἀνακαλυφθεὶς οὗτος λυχνίτης εἶναι ἐξαισίου καλλονῆς, λεπτόκοκκος κατὰ τὴν ὑφήν, διαφανής, χρώματος ὑποζανθίζοντος μέχρι τοῦ σαρκόχρου, εἶναι ἐπιδεκτικὸς λεπτοτάτης ἐξεργασίας, ἡ δὲ κοίτη αὐτοῦ διευθύνεται κανονικῶς ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, ἔχει παχύτητα $2\,^1/_2$ μέτρων κλίσιν 24-32° πρὸς ἀνατολάς.

Ἔκτοτε καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου ἐξακολουθοῦσι κατὰ τὸ παρ' ἐμοῦ διαγραφὲν σχέδιον αἱ ἔρευναι ἐντὸς τῶν ἀρχαίων λατομείων, δι' αὐτῶν δὲ ἀνεκαλύφθησαν ἔτι αἱ ἀρχαῖαι λατομίαι, αἵτινές εἰσιν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προητοιμασμέναι δι' ἐντομῶν βαθυτάτων, λελαξευμένων διὰ τῆς χειρὸς ἐν τῇ στερεᾷ πέτρᾳ, πρὸς ἐξόρυξιν καὶ ἐξαγωγὴν τῆς πολυτίμου ταύτης ὕλης.

Τὸ μόνον ζήτημα, ὅπερ ἐπασχολεῖ σήμερον ἡμᾶς, εἶναι τὸ νὰ δυνηθῶμεν ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ διὰ τῶν γλίσχρων μέσων, ἅτινα δύναμαι νὰ διαθέσω, νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῶν σκολιῶν ὑπονόμων καὶ ὀρυγμάτων τεμάχη τινὰ τοῦ ἀνακαλυφθέντος λυχνίτου, ἵνα διὰ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου ἐπιβεβαιωθῇ ἡ καλὴ αὐτοῦ ποιότης καὶ στερεότης.

Πρέπει πάντες νὰ εὐχηθῶμεν τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, εὑρισκομένης εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκ τῶν ἐνόντων ἀναδιοργανώσεως, καὶ τοῦτο οὐ μόνον χάριν ἱστορικοῦ καὶ ἀρχαιολογικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ αὐτῆς τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν τεχνῶν.

Ταῦτα ἐγράψαμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἵνα μὴ παρορμηθῇ τὸ κοινὸν εἰς παραβόλους χρηματιστικὰς ἐπιχειρήσεις, πρὶν ἡ ἀναμείνῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν περαιτέρω ἐρευνῶν μας, ἃς θέλομεν καὶ πάλιν μετὰ παρρησίας καταστήσει γνωστὰς εἰς αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1883.

Α. ΚΟΡΔΕΛΛΑΣ.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ[illegible]

ΤΩΝ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ [illegible]ΙΟΤΗΤΩΝ.

Ἐν Διαφόρῳ ἐφημερίδος τινὸς ἀνέγνωμεν, ὅτι «χριστια-«νοί, ἐπισκεφθέντες τὸν ἀρχαῖον ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάν-«νου τοῦ Κυνηγοῦ, μετὰ θλίψεως παρετήρησαν, ὅτι τῶν «ἁγίων εἰκόνων οἱ ὀφθαλμοὶ ἔχουσιν ἐξουσχθῇ, πρὸς ἐμ-«παιγμὸν τῆς θρησκείας μας, πρᾶξις αὕτη μαρτυροῦσα «βανδαλισμόν.» Ἡμεῖς θαυμάζομεν καὶ διότι εὑρέθησαν ἄνθρωποι, εἴτε ἐξ εὐσεβείας εἴτε ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν τέχνην ἄραντες φωνὴν ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν τούτων μνημείων. Ἀπὸ πολλοῦ βλέποντες τὸν βαθὺν ὕπνον τῶν ἁρμοδίων ἀπηλπίσθημεν ὅλως, μέχρις οὗ δὲ οἱ ἁρμόδιοι ἐννοήσωσι τὴν ἱστορικὴν καὶ χριστιανικὴν ἀξίαν τῶν ἀρχαίων τούτων γραφῶν, οἰκοδομημάτων, ἐπιγραφῶν, χρονολογιῶν κλ., ἅπαντα θὰ ὦσιν ἐξηφανισμένα, ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Οἱ ἐννοοῦντες τὴν ἀξίαν τῶν πολυτίμων τούτων ἐθνικῶν καὶ χριστιανικῶν κειμηλίων ἂς ἐπισκεφθῶσι τὴν μονὴν Καισαριανῆς. Ὁ πολύτιμος αὐτῆς νάρθηξ, γραφεὶς ἐπὶ τῷ ἐπισυμβάντι λοιμῷ τοῦ 1675 ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Ὑπάτου, δαπάναις τῆς ἀρχαίας καὶ εὐγενοῦς ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας τῶν Βενιζέλων, ἧς γόνος ὁ σεβαστὸς καθηγητὴς κ. Θεοδόσιος Βενιζέλος, κατεστράφη οὐχὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου, ἀλλ' ὑπὸ βαρβαρικῶν χειρῶν μικρῶν Ἡροστράτων. Δὲν ὑπάρχει ὄνομα καὶ αἰσχρότης μὴ ἀναγινωσκομένη ἐπὶ τῶν σεβασμίων ἐκείνων τειχῶν. Τὸ μετόχιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τὸ πρὸ τῆς μονῆς Καισαριανῆς, οὗ ἐν τῇ κόγχῃ μετὰ βαθυτάτης θρησκευτικῆς συναισθήσεως ὁ ζωγράφος ἐγράψατο τοὺς μεγάλους πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, τὴν μετουσίωσιν τοῦ ἁγίου [illegible]του διὰ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπικλήσεως ποιοῦντας, [illegible]σμαὶ γραφαὶ τοῦ 1575, τὸ μετόχιον τοῦτο, λέγομεν, ἀπὸ ἐτῶν εἶναι ὁ κοπρὼν τῶν ποιμένων. Ἡ ἐπὶ τοῦ Ὑμηττοῦ ἀρχαιοτάτη μονὴ τοῦ Ἀστερίου, λαμπρὸν βυζαντινὸν οἰκοδόμημα, πλῆρες χριστιανικῶν γραφῶν, βαθὺν σεβασμὸν ἐπὶ τῇ πολιᾷ αὐτῶν ἀρχαιότητι τῷ θεατῇ διεγειρουσῶν, ὡς χειμάδιον τῶν ποιμένων ἀπὸ πολλοῦ χρησιμεύει, κατ' ἐνιαύσια δὲ στρώματα ἀριθμεῖ τὰς στιβάδας τῶν κόπρων τῶν ζώων καὶ τῶν ποιμένων, πρὸς δὲ τούτοις ὑπὸ συνεχοῦς πυρὸς κατακαίεται, καταμαυροῦται καὶ ἀφανίζεται. Ὅ,τι δὲ πάσχει ὁ ναὸς οὗτος, συμπάσχουσι καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τοῦ Ὑμηττοῦ εὑρισκόμενοι νοοί. Αἱ ἅγιαι τράπεζαι εἰσὶ κατερριμέναι, αἱ παραστάσεις τῶν ἁγίων κατακεχαραγμέναι καὶ ἰδίᾳ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἐξωρυγμένοι, αἱ ἐπιγραφαὶ κατεσπασμέναι, καὶ ἐνὶ λόγῳ οἱ ἀρχαῖοι οὗτοι ναοὶ δυστυχῶς εἰσὶ κοινὸς τόπος πάσης ἀκαθαρσίας, αἰσχρότητος καὶ ἀσεβείας. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Καρρέας, ἐν ταῖς πρὸ τοῦ Ὑμηττοῦ κλεισωρείαις ὑπάρχων, ἄριστον βυζαντινῆς τέχνης ὑπόδειγμα, ἐν ᾧ θεῶνται καὶ αἱ ἐντειχίσεις κενῶν ἀγγείων ἐν ταῖς γωνίαις ἑκάστης σταυροθολίας, χάριν τῆς εὐήχου ἀκουστικῆς, μετόχιον ἐγκαταλελειμμένον καὶ ἔρημον, ἕτερον διατρέχει κίνδυνον, νὰ καταπλακωθῇ καὶ καταστραφῇ ἐκ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐκσφενδονιζομένων πετρῶν ἀπὸ τῶν ἄνω αὐτοῦ λατομείων. Τίνι μελήσει; Εἰς τὰ πινάκια, ἅτινα οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τρούλου καὶ τῶν τοίχων τῆς ἐκκλησίας ἐνετείχιζον, καθωραΐσεως χάριν, τὰ καθ' ἑκάστην ἀφαιρούμενα καὶ εἰς τὰ μουσεῖα τῆς Δύσεως μεταβαίνοντα, οὐδεμία προσοχὴ οὐδὲ σημασία ἐδόθη. Ὁ εἷς καὶ μόνος τροῦλος ἀρχαίας τινὸς ἐκκλησίας, περίφημος διὰ τὴν τάσιν τῆς δομῆς κατὰ τὸν ιε' αἰῶνα, διαρραγείς, κινδυνεύει νὰ πέσῃ, ἀδιάφορον δὲ ἂν περίφημοι ξένοι χριστιανοὶ ἀρχιτέκτονες ἐπὶ τούτου καὶ μόνου ἴσως ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἐπὶ ἐμπράκτου πειράματος, στηρίζωσι τὰς ἑαυτῶν θεωρίας, τροῦλος εἰς ἐντελῆ εὑρισκόμενος ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς τρούλους τῆς μεταβατικῆς περιόδου, οἷοι εἰσὶν ὁ τροῦλος τοῦ Νικοδήμου καὶ ὁ τοῦ Δαφνίου.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου, περὶ τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῇ Ἀττικῇ χριστιανικοῦ ψηφοθετήματος; Τούτων τὰ πλεῖστα διερράγησαν, κατεστράφησαν καὶ μετ' οὐ πολὺ οὐδὲν πλέον ἴχνος αὐτῶν θέλει παραμείνει. Ἡ Βενετία μέγα χρηματικὸν ποσὸν κερδίζει κατ' ἔτος ἐκ τῶν ξένων, τῶν μεταβαινόντων ἐκεῖσε πρὸς σπουδὴν τῶν μωσαϊκῶν τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὅτι δὲ τὰ μωσαϊκὰ τοῦ Δαφνίου εἰσὶν οὐχὶ μόνον τ' αὐτά, ἀλλ' ἐν πολλοῖς, καὶ κατὰ πολὺ τῆς Βενετίας ἀνώτερα, τίς ποτε τὸ ἐξήτασε; Καὶ ὅμως οἷα διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐπιμελείας, ἣν οἱ ἐν Βενετίᾳ ὑπὲρ τῶν ψηφοθετημάτων τούτων δεικνύουσι, καὶ τῆς ἐσχάτης περιφρονήσεως, εἰς ἣν τὰ μωσαϊκὰ τοῦ Δαφνίου κατεδικάσθησαν!

Ἕτεραι καταστροφαὶ εἰσὶν αἱ λόγῳ ἐπισκευῆς γενόμεναι. Ἐν τῇ μικρᾷ μητροπόλει, τῷ νῦν ναῷ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, πρό τινων ἐτῶν, ἐσώζοντο λαμπραὶ γραφαὶ τοῦ ἀρχαίου βυζαντινοῦ τύπου, ὧν τινὰς ὁ τῷ 1853 ἐν Ἀθήναις χάριν τῶν γραφῶν τοῦ Νικοδήμου διατρίβων ἔμπειρος ζωγράφος κ. Θείρσιος ἀντέγραψεν, ἐννοῶν τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Τί δ' ἐκ τῆς μελέτης τούτων μετὰ καιρὸν ἐν Ἑρλάγγῃ παρετήρησα; Ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Duccio (1339), τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἐν Sienna Σχολῆς, ἐστηρίζοντο ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ τύπου τῶν γραφῶν τῆς μικρᾶς μητροπόλεως, μάλιστα δὲ ἡ *Ἀνάστασις* τοῦ Δούτσιου οὐδὲν ἕτερον εἶναι ἢ ἡ ἀντιγραφὴ τῆς Ἀναστάσεως, ἣν ὁ κ. Θείρσιος ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς μικρᾶς μητροπόλεως ἀντέγραψεν. Ἡ ἀντιβολὴ δὲ τῶν δύο τούτων Ἀναστάσεων εἶναι πολύτιμος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης· καθόσον ἀριδήλως καταφαίνεται οὐχὶ πλέον διὰ θεωρίας, ἀλλὰ διὰ πραγματικοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ τέχνη ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμὰς ἐβάδιζε, μέχρι τῆς Ἀναγεννήσεως. Ἐνῷ δὲ τὰ ἔργα τοῦ Δουτσίου, πολύτιμα κρινόμενα, φυλάσσονται ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς Σιέννης, ἡμεῖς τὰ ἡμέτερα καθωραΐσεως χάριν κατεκαλύψαμεν ἀσβέστῳ. Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι μονῆς τῆς Φανερωμένης, ἀσβέστῳ κατακαλύψαντες τὰς ἀρχαίας γραφὰς τοῦ παρακειμένου παρεκκλησίου, ἐν ᾧ καὶ ὁ τάφος τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς μονῆς Λαυρεντίου. Τὸ αὐτό, ὡς μοὶ ἔλεγεν ἐν Μονάχῳ καὶ ὁ κ. Θείρσιος, οἱ μοναχοὶ τοῦ ὁσίου Λουκᾶ δι' ἄλλας ἀρχαιοτάτας πολυτίμους γραφὰς ἔπραξαν, δηλαδὴ διακοσμήσεως χάριν, ἀσβέστῳ κατεκάλυψαν.

Ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ ὄμμα καὶ ἴδῃ χριστιανικὴν ἀρχαιότητα, ἀδύνατον νὰ μὴ ἴδῃ αὐτὴν κολωβήν, βεβηλωμένην, κατεστραμμένην, ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτάτου οἰκοδομήματος μέχρι τοῦ χριστιανικοῦ λίθου, ἀρκεῖ μόνον τὸ ἀντικείμενον νὰ ἦναι χριστιανικόν, φέρον ἕνα σταυρόν. Οὕτω λόγῳ ἐπιδιορθώσεως κατέστρεψαν τὸν ἐν Ἀθήναις ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τὸ μόνον ἐν Ἀθήναις χριστιανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς ὑπόδειγμα λαμπρᾶς, γεωμετρικῆς ἀκριβείας, ἤτοι κυκλικὸν ὀκτάγωνον ὑπὸ 16 γωνιῶν περιβαλλόμενον, ἀπεχουσῶν ἐξ ἴσου ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ τρούλου. Μήπως τὴν ἀρχαίαν μονὴν Πεντέλης οἱ ἐκεῖσε καθωραΐσεως χάριν ἀπὸ ὡραίου συμμετρικοῦ σταυροῦ δὲν κατέστησαν φρικαλέον ἀρχιτεκτονικὸν τέρας; Τίνι μελήσει; Ἡ ἁγία Αἰκατερίνη, ἀρχαίου καθαροῦ βυζαντινοῦ ῥυθμοῦ οἰκοδόμημα, δὲν φέρει τὸν ὅλως ξένον τῷ βυζαντινῷ ῥυθμῷ ὀξυκόρυφον τροῦλον, τὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς τέχνης βαρβαρικὸν καλούμενον; Ἀφίνομεν δέ, ὅτι οἰκτρῶς περιεμαντρώθη.

Ἕτερον πάλιν εἶδος βλάβης, οὐχὶ μὲν ἐπιβλαβὲς εἰς τὸ οἰκοδόμημα, ἐπιβλαβέστατον ὅμως εἰς τὴν ἱστορίαν, θανασίμως καὶ καιρίως προσβάλλον τὴν ἐπιστήμην τοῦ τόπου, εἶναι αἱ ὑπὸ ἀμαθῶν γραφόμεναι ἐπιγραφαί. Οὕτω χρυσοῖς γράμμασιν ἐν δυσὶν γλώσσαις, ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί, ἀνέγνωμεν ἐν δυσὶ στήλαις, ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς Καπνικαρέας, ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἱδρύθη τῷ 419 ὑπὸ τῆς εὐσεβοῦς Εὐδοξίας, δῆλα δὴ ἱδρύθη τότε, ὅτε ὁ ῥυθμὸς οὗτος ἦν ὅλως ἄγνωστος, καὶ μόλις ἱκανὸν χρόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐγένετο ἀπόπειρα τοιαύτης δομῆς.

Τί ἀποδεικνύουσι πάντα ταῦτα; Ὅτι ἕκαστος δύναται νὰ διαθέτῃ, νὰ καθωραΐζῃ καὶ νὰ ἐπιγραφῇ τὰς χριστιανικὰς ἀρχαιότητας, ὡς ἂν αὐτῷ δόξῃ. Τίνι μελήσει; Ἀλλ' ἐπὶ τέλους δὲν θὰ σταματήσῃ τὸ κακόν; Δὲν θὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τὰ χριστιανικὰ ἀρχαιολογήματα; Ἐν Γερμανίᾳ, ἔνθα πλούσια μουσεῖα χριστιανικῆς τέχνης, ἐν Μονάχῳ, ἐν Νυρεμβέργῃ, ἐν Λιψίᾳ, ἐν Βερολίνῳ, ἐξ ἀγνοίας; ἢ ἐκ βλακίας ἆρά γε περισυλλέγουσι τὸν θρησκευτικὸν τοῦτον πλοῦτον, θεωροῦντες ταῦτα ὡς πολύτιμα ἱερὰ κειμήλια; Εἰς τὸ χριστιανικὸν μουσεῖον τοῦ Μονάχου, ἐν τῇ IV αἰθούσῃ, ὑπάρχει ἰδία τράπεζα, ἐφ' ἧς πᾶν τεμάχιον, καταπίπτον ἐκ τῶν ἀρχαίων γοτθικῶν ἐκ-

κλησιῶν, περισυλλέγεται, πολυτίμων ἀδαμάντων δίκην.

Παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δὲν δυνάμεθα ναξιῶμεν οὐδέν, διότι ἴσως στερεῖται καὶ τῆς ὑλικῆς ἰσχύος. Ὅταν ὅμως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἠξιώθη τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον, τοὐλάχιστον ὡς ἡμεῖς ἀντελήφθημεν, ἀνδρὸς ἐννοοῦντος τὴν ἀξίαν τούτων, δὲν θέλει ὁ κ. Ὑπουργὸς φροντίσει περὶ τῆς διασώσεως τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, θέτων φραγμὸν εἰς τὸ φρικαλέον καὶ ὁσημέραι προβαῖνον ἔργον τῆς καταστροφῆς; Δὲν θὰ ἦναι τιμῆς ἔργον διὰ τὸν κ. ὑπουργόν, ἂν δραστηρίως ἐνεργήσῃ τὰ περὶ τῆς διασώσεως τούτων, ἱδρύων μουσεῖον τῆς χριστιανικῆς τέχνης, ἐν ᾧ νὰ κατατεθῶσιν οὐ μόνον τὰ κινητὰ κειμήλια ταύτης, ἀλλὰ καὶ πισταὶ ἀντιγραφαὶ τῶν κινδυνευόντων νὰ καταστραφῶσι χριστιανικῶν γραφῶν; Ὁ εὐσεβὴς περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ γινώσκων νὰ ἐκτιμᾷ δεόντως τὴν ἀξίαν τούτων κ. Α. Μάμουκας εἶπεν ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς μεσοβασιλείας ὑπάρχει ἤδη νόμος, ἐμποδίζων τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἀρχαίων βυζαντινῶν οἰκοδομημάτων, ἄνευ τῆς οἰκείας ἀδείας. Τί ὠφελεῖ ὅμως καὶ χρυσοῦς ἂν ᾖ ὁ νόμος, μὴ ἐφαρμοζόμενος; Ἡ Ῥωσσία ἔλαβε τὸν χριστιανισμὸν κατὰ τὸν Θ' αἰῶνα, καὶ ὅμως ἔχει πολύτιμον ἐν Πετρουπόλει μουσεῖον χριστιανικῆς τέχνης. Ὅτε δὲ ὁ παρ' ἡμῖν δόκιμος τῆς χριστιανικῆς ἁγιογραφίας ζωγράφος κ. Σπυρίδων Χατζηγιαννόπουλος, χάριν ἰδίων σπουδῶν, εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος μετέβη, εὗρεν ἐκεῖ γέροντά τινα Ῥῶσσον στρατηγόν, ἀφειδαῖς δαπάναις ἀντιγράφοντα πανομοιοτύπως τάρχαῖα βυζαντινὰ ἔργα, ἅτινα, ὡς μοὶ εἶπεν ἐν Μονάχῳ ὁ κ. Θείρσιος, σήμερον, καταστολίζουσι τὸ χριστιανικὸν μουσεῖον τῆς Πετρουπόλεως. Αὐτὸς ὁ περίφημος ἐν τῇ χριστιανικῇ τέχνῃ ζωγράφος κ. Θείρσιος, ὁ τοσοῦτον ἀγαπῶν τὴν Ἑλλάδα καὶ οὗ ὁ πατὴρ τοσαῦτα ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἔπραξεν, εἶναι ἕτοιμος λαμπρὰν καὶ πλουσίαν ἀρχαίων χριστιανικῶν γραφῶν συλλογὴν νὰ πέμψῃ ἡμῖν, ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ, ὡς μοὶ ἔλεγε, μουσεῖον χριστιανικῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι.

Νὰ ὑποθέσω, ὅτι αἱ γραμμαὶ αὗται εἰσὶν ἀρκεταί, ὅπως ἀφυπνισθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἁρμοδίων; Δὲν τὸ πιστεύω. Εἴθε ὅμως νὰ ἐγίνετο τί, ὅπερ μετὰ παρέλευσιν δεκαετίας τὸ πολὺ ἀδύνατον πλέον νὰ γίνῃ. Λ*

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὸ αὐθεντικὸν ἐξ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ τηλεγράφημα ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Πέμπτης οὐδὲν κροῦσμα χολέρας ἐγένετο καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον. Εἷς μόνον θάνατος ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἀλλ' ἀνδρὸς προσβληθέντος τὴν 5 Σεπτεμβρίου.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 23 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν πίστωσις ἴση πρὸς ἓν δωδεκατημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἤτοι δρ. 6,237,163:98, καταλογιζομένη ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον	τῶν Ἐξωτερικῶν	δραχ.	148,634:—
» »	τῆς Δικαιοσύνης	»	310,609:98
» »	τῶν Ἐσωτερικῶν	»	541,090:—
» »	τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	»	291,360:—
» »	τῶν Στρατιωτικῶν	»	1,378,481:—
» »	τῶν Ναυτικῶν	»	323,953:—
» »	τῶν Οἰκονομικῶν	»	3,243,036:—
	Ἐν ὅλῳ δραχ.		6,237,163:98

Ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Μαυρομμάτης ἀπελύθη τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Προξένου, εἰς ἣν προήχθη πρὸ διετίας, μετὰ εὐδόκιμον καὶ διακεκριμένην ὑπηρεσίαν. Ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν τὴν δικαιολογοῦσαν τὴν παῦσιν αὐτοῦ ἔκθεσιν, τὴν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτουμένην· δυσκόλως ὅμως πειθόμεθα, ὅτι ἀνήρ, τῆς ἱκανότητος, τῆς παιδείας, τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς εἰδικότητος τοῦ κ. Μαυρομμάτη, ἦτο δυνατὸν νὰ περιπέσῃ εἰς τόσῳ μεγάλα παραπτώματα, ὅπως ἐπισύρῃ καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὑπερτάτην τῶν ποινῶν, τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσίν του, ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀποβαλλούσης ἕνα τῶν εὐδοκίμων καὶ μᾶλλον διακεκριμένων λειτουργῶν αὐτῆς.

Ἐκ τῆς Ὥρας τῆς σήμερον ἐρανιζόμεθα τὰ ἑξῆς:

«Ἐπειδὴ ἡ νῆσος Παλαιὰ Τρίκερι, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1556 χάρτῃ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου, δὲν παρέχει τὴν δέουσαν ἀκρίβειαν, πρὸς βορρᾶν αὐτῆς σειρὰ ὑφάλων καὶ ἀβαθῶν ὑδάτων δὲν σημειοῦται ἐν αὐτῷ, ἡ δὲ τοποθεσία τῆς παρακειμένης αὐτῇ νήσου Πίθος ἔχει ἀνακριβῆ τὴν τοποθεσίαν, προσέτι δὲ αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ πρὸς ἄρκτον κείμενον ἀμμῶδες ἀκρωτήριον, ἐφ' οὗ πληθὺς σκελετῶν ναυαγησάντων πλοίων, ἐπέκτειναν τοῦτο εἰς μεγάλην ἀπόστασιν παρ' ὅ,τι ἐν τοῖς ὑδρογραφικοῖς χάρταις σημειοῦται, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ κ. Α. Μιαούλη καὶ τὰς παραστάσεις τοῦ ναυάρχου τῆς ἀγγλικῆς μοίρας τῆς Μεσογείου θαλάσσης διαβιβασθείσας αὐτῷ διὰ τοῦ κ. πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας, διέταξε τὸν τμηματάρχην κ. Μιαούλην, κάτοχον τῆς ὑδρογραφικῆς, νὰ μεταβῇ πρὸς καταμέτρησιν καὶ σχεδιαγράφησιν τῶν εἰρημένων μερῶν. Τὰ σχεδιογραφήματα δὲ ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ναυτικῶν χαρτῶν, τὸ προσεχὲς δὲ Σάββατον ὁ κ. Μιαούλης ἀπέρχεται πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς.»

Ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης κ. Νικόλαος Καυτανζῆς, σπουδάσας ἐπὶ τετραετίαν τὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ διδασκόμενα φυσικομαθηματικά, μετέβη κατόπιν πρὸς τοῦτο εἰς Παρισίους. Ἐκεῖ δὲ διδαχθεὶς ἐπὶ τέσσαρα ἄλλα ἔτη τὴν σειρὰν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐν Σορβόννῃ, ὑπέστη εὐδοκίμως τὴν δοκιμασίαν τῶν νενομισμένων ἐξετάσεων καὶ ἠξιώθη τοῦ πτυχίου τοῦ Licencié es Sciences physiques. Ἤδη δὲ πρὸ μηνὸς ἐπανακάμψας ἐνταῦθα καὶ προτιμηθεὶς καθηγητὴς τῶν φυσικομαθηματικῶν εἰς τὸ ἐν Βιτωλίοις γυμνάσιον, ἀπῆλθε, χθές, μεταβαίνων εἰς τὴν θέσιν του. Ὁ κ. Καυτανζῆς εἶναι εἰς πολλοὺς γνωστὸς διὰ τὴν ἄοκνον φιλοπονίαν του καὶ διὰ τὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐπιτυχεῖς μεταγλωττίσεις του τῆς μὲν φυσιολογίας τοῦ Foster ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, τῆς δὲ γεωλογίας, ἑνὸς τόμου, τῆς Pape-Carpantier ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Διὰ ταῦτα χρηστὰς διατρέφομεν ἐλπίδας, ὅτι ὁ κ. Καυτανζῆς θέλει καταβάλει καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ὅπως καὶ ἐν τῇ μελέτῃ, πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα χρησιμοποιήσῃ καταλλήλως τὴν ἐπιστήμην ἐν τῷ γυμνασίῳ, καὶ ἀναδειχθῇ ἄξιος τῶν χρηστῶν προσδοκιῶν τοῦ νεαροῦ γυμνασίου, εἰς ὃ ἐκλήθη.

Ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν κακουργιοδικείων Πατρῶν, Μεσολογγίου, Ζακύνθου, καὶ Λευκάδος ὡρίσθη ἡ 15 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τὰ δὲ δικαστήρια τῶν ἑδρῶν τῶν κακουργιοδικείων τούτων κατηρτίσθησαν ὡς ἑξῆς: Ἐν μὲν Πάτραις τακτικῷ κακουργιοδικείῳ πρόεδρος μὲν τῶν συνέδρων ὁ αὐτόθι ἐφέτης Ἐπαμ. Γονατᾶς, ἀναπληρωτικὸς δὲ πρόεδρος ὁ πλημμελειοδίκης Πατρῶν Κλεομένης Χατζηλιάκος, καὶ σύνεδροι οἱ Ν Δραγάτσης αὐτόθι πλημμελειοδίκης, καὶ Νικόλαος Κοκονέζος, πάρεδρος τῶν πλημμελειοδικῶν· β') παρὰ τῷ ἐν Μεσολογγίῳ ἐκτάκτῳ κακουργιοδικείῳ πρόεδρος μὲν τῶν συνέδρων ὁ πρόεδρος τῶν αὐτόθι πλειμμελειοδικῶν Θ. Γούζαρης, ἀναπληρωματικὸς δὲ πρόεδρος ὁ πλημμελειοδίκης Μεσολογγίου Π. Βερριόπουλος καὶ σύνεδροι ὁ Ξ. Καμάρας, πλημμελειοδίκης, καὶ Π. Ζαβογιάννης, πάρεδρος τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδικῶν· γ') παρὰ τῷ ἐν Ζακύνθῳ κακουργιοδικείῳ πρόεδρος μὲν τῶν συνέδρων ὁ πρόεδρος τῶν αὐτόθι πλημμελειοδικῶν Ἀναστάσιος Μητσόπουλος, ἀναπληρωματικὸς δὲ πρόεδρος ὁ πλημμελειοδίκης Ζακύνθου Νικόλαος Τσαούσης, καὶ σύνεδροι οἱ Τιμ. Πετρουτσόπουλος, πλημμελειοδίκης Ζακύνθου, καὶ Διονύσιος Σωμερίτης, πάρεδρος τῶν αὐτόθι πλημμελειοδικῶν καὶ δ') παρὰ τῷ ἐν Λευκάδι κακουργιοδικείῳ πρόεδρος ὁ τῶν αὐτόθι πλημμελειοδικῶν πρόεδρος Ν. Παππαγιανόπουλος, ἀναπληρωτικὸς δὲ πρόεδρος ὁ αὐτόθι πλημμελειοδίκης Α. Γιαλίστρας καὶ σύνεδροι οἱ Δημήτριος Ἀβδελόπουλος, πλημμελειοδίκης Λευκάδος, καὶ Εὐστάθιος Ηἠλικας, πάρεδρος τῶν αὐτῶν πλημμελειοδικῶν.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Γερμανίας ὁ κ. Ἀνάργυρος Σιμόπουλος καὶ ἡ κ. Σιμοπούλου.

— Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ κρητικοῦ γυμνασίου κ. Ἰωάννης Περδικάρης ἐξετασθεὶς προχθὲς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐγένετο διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας μὲ τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς».

— Διωρίσθη ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς φαρμακευτικῆς χημείας καὶ συνταγολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Γ. Α. Κρῖνος, εἰς ὃν ἀνετέθη καὶ ἡ τοῦ ἐν αὐτῷ φαρμακευτικοῦ φροντιστηρίου διεύθυνσις.

— Διὰ Β. Διατάγματος, ἡ διεύθυνσις τῆς Ῥιζαρείου ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἀνετέθη εἰς τὸν ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ταύτης κ. Ι. Ἀγουριάδην.

— Διωρίσθη ταμίας Σύρου ὁ κ. Φραγκ. Μαυρομμάτης ἀντὶ τοῦ κ. Χαρ. Λάμπρου, ἀποθανόντος τῆς ὑπηρεσίας.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ λογιστὴς δ' τάξεως κ. Β. Μαχίνης.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἔπαρχος Πυλίας κ. Εὐστράτιος Οἰκονομόπουλος, διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ ἐπαρχείου Παξῶν ὁ κ. Νικόλαος Μαυροκέφαλος, ἀντὶ τοῦ κ. Σπυρίδωνος Πρετεντέρη, μετατεθεμένου εἰς τὸ ἐπαρχεῖον Ἰθάκης, ἀντὶ τοῦ κ. Σ. Κίκηρη, μετατεθεμένου εἰς τὸ ἐπαρχεῖον Βάλτου, ἀντὶ τοῦ κ. Ἀναστασίου Τσέγια, ἀπολυομένου τῆς ὑπηρεσίας, πρὸς δὲ μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ γραμματεῖς τῶν ἐπαρχείων Ξηροχωρίου καὶ Καρδίτσης Ἀριστ. Παπαβασιλείου καὶ Εὐθύμιος Τσατσαρώνης.

— Ἐν τῷ τελωνιακῷ κλάδῳ ἐγένοντο αἱ ἑπόμεναι μεταβολαί: Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ τελῶναι Καλαμπάκας καὶ Χαλκίδος Σωκράτης Ἀγγελίδης καὶ Γεώργιος Μπιλάλης. Διωρίσθη ὑποτελώνης Ὀθωνιῶν ὁ πρώην τοιοῦτος κ. Χρύσανθος Μπόϊκος, ἀντὶ τοῦ Δημητρίου Λαζάρου, προαγομένου εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ τελωνείου Καλαμπάκας. Διωρίσθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ὑπογραμματέως παρὰ τῷ τελωνείῳ Πειραιῶς ὁ Διονύσιος Α. Θεοτόκης ἢ Γκοῦσκος.

— Ὁ κ. Τ. Μανταφούνης ἐξέδοτο τοὺς ἀριθμοὺς τῆς «Νέας «Θέμιδος» ἀπὸ τοῦ 31-36. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι περιέχουσιν εἰδικῶς ὅλους τοὺς τόμους τῆς Θ' περιόδου τῆς Β' συνόδου τῆς Βουλῆς.

Ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν δραματικὸς ποιητὴς κ. Π. Δ. Ζάννος, οὗτινος τὰ ἔργα τόσῳ ἐπιτυχῶς διδάσκονται ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν διαφόρων σκηνικῶν ἔργων του, ὑπὸ τὸν τίτλον ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ τόμος πρῶτος. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου εἰκάζει τις, ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ πρώτου θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ δεύτερος καὶ τρίτος τῆς αὐτῆς ὕλης. Ὡραῖος ὁ σκοπὸς καὶ εὐχόμεθα περὶ τῆς εὐοδόσεώς του. Ὁ προαγγελλόμενος ἤδη τόμος περιέχει, ἐκτὸς τῶν ἐλαφροτέρων ἄλλων ἔργων, τοὺς «Μνηστῆρας τῆς Πηνελόπης» καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ὀδυσσέως, τὴν ἀρχαΐζουσαν καὶ χαριεστάτην ἐκείνην τραγικοκωμῳδίαν, δι' ἧς ὁ ποιητής, συμπλέξας τόσῳ ἐντέχνως τὸ σπουδαῖον τοῦ θέματος μετὰ τῶν εὐφυεστάτων κωμικῶν ἐπεισοδίων, κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἔργον ἐντελῶς πρωτότυπον, ἐντελῶς νεοελληνικόν, τέρψαν ἐπ' ἀλλεπαλλήλους ἑσπέρας τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἐὰν τὸ ἑλληνικὸν θέατρον πρέπει τέλος πάντων νὰ προαχθῇ, ὑποστηρίζομεν ἐν πράγμασι τοὺς καταγινομένους, τοὺς ἔχοντας ἐκ φύσεως τὴν δύναμιν, ὅπως ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ προσεγγίσωσιν εἰς τὸ ποθούμενον σημεῖον. Συνιστῶντες θερμῶς τὴν ἀγγελίαν τοῦ κ. Ζάνου, προτρέπομεν πάντας τοὺς δυναμένους νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς συνδρομηταὶ ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων πατριωτῶν μέχρι παντὸς ἄλλου δυναμένου ἀντὶ τριδράχμου τιμῆς νἀποκτήσῃ τερπνὸν ἐθνικὸν τεῦχος.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 30. Ὁ νέος ἐκεῖνος σπουδαστὴς τοῦ Πολυτεχνείου, ὁ ἐπί τινας ἡμέρας γενόμενος ἄφαντος καὶ ἀναζητούμενος ὑπὸ πολλῶν συμπολιτῶν του καὶ ὑπό τινων ἐφημερίδων σημειωθεὶς ὡς μήπω ἀνευρεθείς, ἐταξείδευσε μέχρι Λαμίας incognito καὶ ἐπανῆλθε σῶος καὶ ἀβλαβής. — Συνεπλάκησαν χθὲς περὶ τὴν 6 μ. μ. ὥραν δύο ὑπηρέται τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐρυπίδου ξενοδοχείου ὁ «Ἀγαμέμνων» καὶ ἐκρατήθησαν ἀμφότεροι ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐν τῷ κρατητηρίῳ τοῦ Γ' τμήματος. — Σήμερον τὴν πρωΐαν, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας, εἷς ἐκ τῶν ἀποβληθέντων ὑπαλλήλων τοῦ σιδηροδρόμου μετετόπισε τὰς σιδηρὰς ῥάβδους ἐπὶ τοῦ κλειδίου, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ ἀμαξοστοιχία ἤθελεν ἐκτροχιασθῇ, ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ κλειδοῦχος προλαβὼν διώρθωσε τὴν γραμμήν. Ὁ αὐτουργὸς τῆς πράξεως ταύτης καταζητεῖται. — Σήμερον, ὥρα 8 τῆς πρωΐας, ὁ ἰχθυοπώλης Δημ. Ἀνδριτσάκης, τρέχων διὰ τοῦ κάρρου του, ὡς καὶ ἄλλοτε ἔπραξε τοῦτο, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, παρέσυρε καὶ κατεπλάκωσε τὸν Δημ. Μπικιπούλιαν, ἐκ Καρύστου, πληγωθέντα εὐτυχῶς ἐλαφρότατα. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, διερχόμενος ἐκεῖθεν, ἐκράτησε τὸν ἰχθυοπώλην καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κρατητήριον.

Κατὰ παραγγελίαν τοῦ κ. διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων κατεσχέθησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ Α' τμήματος τριάκοντα ἐπιστολαί, πρὸς διαφόρους ἰδιώτας ἀποστελλόμεναι ἐντεῦθεν εἰς Λαύριον καὶ τἀνάπαλιν ἄνευ γραμματοσήμου, εἰς χεῖρας τοῦ ὁδηγοῦντος τὸ λεωφορεῖον ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λαύριον καὶ τοῦ καπνοπώλου Γ. Γελέκη. — Τὴν 1 περίπου ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον χαρτοπαίκτης τις συστηματικός, γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀρειμάνιος, καταδιώκων νέους τινας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἐκρατήθη ὑπὸ τοῦ ἐκεῖθεν φυλάσσοντος ἀστυνομικοῦ σκοποῦ Λυκούργου Βουρλιώτη, ἀλλ' ἐξαγαγὼν μάχαιραν ἐπλήγωσε τὸν κλητῆρα κατὰ τὴν χεῖρα καὶ ἀπῆλθε δρομαῖος.

Τὴν 3 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον διερχόμενος ὁ βοηθὸς τοῦ Α' τμήματος διὰ τῆς πλατείας τῆς Μητροπόλεως εἶδεν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτὸν νέον τινά, ὅστις ἐτράπη εἰς φυγὴν ὡς εἶδε καὶ ἀνεγνώρισε τὸν ἀστυνομικὸν βοηθόν, ὅστις καταδιώξας τὸν φυγάδα καὶ φωνάξας ἀστυνομικόν τινα σκοπόν, φυλάσσοντα ἐκεῖ πλησίον, κατώρθωσε μετὰ τοῦ κλητῆρος τὴν σύλληψίν του. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰκοσαετὴς περίπου, κουλουριτζῆς, ἔφερε δύο σελάχια, μίαν μάχαιραν (γεντέκι) δύο ἕτερα ἐγχειρίδια καὶ ἓν μασάτιον, ἅτινα ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν ὅτι εἰσὶν κλοπιμαῖα, ἀφαιρεθέντα παρ' αὐτοῦ ἐκ τινος ἐργαστηρίου ἐν τῇ ὁδῷ Καραϊσκάκη. Ὁ κρεωπώλης Κωνστ. Αἰγινήτης ἢ Κουφέτος εἶχεν εἰδοποιήσει, ὅτι ταύτην τὴν νύκτα ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου του ταῦτα πάντα ἐκλάπησαν. — Χθὲς μεταξὺ τῆς 7 καὶ 8 ὥρας τῆς ἑσπέρας ἀμαξηλάτης τις τρέχων ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐξωθεν τοῦ κηφενείου Γιαννοπούλου παρέσυρε γραΐδιόν τινα, πενθεράν ἑτέρου ἀμαξηλάτου, τοῦ λεγομένου Πόλκα, καὶ τὴν ἀνέτρεψε μωλωπισθεῖσαν ὀλίγον κατὰ τὸν βραχίονα. Ὁ ἐπὶ τῆς πλατείας ἀστυνομικὸς κλητὴρ Ῥηγόπουλος κατεδίωξεν ἄνευ ἀποτελέσματος τὸν κακοποιὸν ἀμαξηλάτην· τὴν δὲ παθοῦσαν παρέλαβεν ἐπὶ τῆς ἁμάξης του ὁ Πόλκας καὶ μετήγαγεν οἴκαδε.

Διαρραγέντος σήμερον τὴν πρωΐαν τοῦ λέβητος τοῦ ἐν Πειραιεῖ καρφοβελονοποιείου τοῦ Αὐγ. Ῥότσιλδ κατέπεσεν ἐκ τῆς ἐκρήξεως εἰς κλίβανος τοῦ καταστήματος καὶ κατεπλάκωσε τὸν ἐργάτην Δημήτριον Σόμπαν, τραυματισθέντα ἀκινδύνως εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Διοικ. Ἀστυνομίας.)

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Α' ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ «ΑΥΤΟΒΟΗΘΕΙΑ»

Εἰδοποιεῖ τοὺς κκ. μετόχους αὐτῆς, ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 2 Ὀκτωβρίου, ὥραν 10 π. μ. συγκροτηθήσεται ἡ τετάρτη τοῦ ἔτους τακτικὴ συνέλευσις ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἑταιρίας, ὁδὸς Στουρνάρα παρὰ τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Κάλλους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1883.

(Τ. Σ.) ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

ΝΕΩΤΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ REUTER

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλίας ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ περαιτέρω ἱκανοποίησιν εἰς τὴν ἱσπανικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ἐν Παρισίοις συμβάν.

ΜΑΔΡΙΤΗ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. — Τὸ ἱσπανικὸν ὑπουργεῖον παρητήθη ὡς μὴ κατορθώσαν νὰ ὁμονοήσῃ ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸ μέλλον πορείαν τῆς χώρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου /11 Ὀκτωβρίου. Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας ἀπέπλευσαν εἰς Κρονστάτην.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου /12 Ὀκτωβρίου. — Πάγια 101 3/8. — Αἰγυπτιακὸν τῶν 5 % 94 1/2. — Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 71 1/8. — Τουρκικὸν τῶν 5 % 9 3/4.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 30 Σεπτεμβρίου.

		τοῖς μετρ.	τέλ. μηνὸς	ἀγορ.	πωλ.
ΔΑΝΕΙΑ	120,000,000	5 %	—	—	382
»	60,000,000	6 %	—	448	450
»	26,000,000	6 %	—	—	445
»	25,000,000	9 %	—	—	290
»	25,000,000	8 %	—	282	—
»	10,000,000	6 %	—	—	220
»	4,000,000	8 %	—	—	260
»	6,000,000	6 %	—	—	112
Ὁμολογίαι Ἐθν. Τραπ. λαχειοφ.			—	—	292

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

	τοῖς μετρητοῖς	τέλος μηνὸς	ἀγορ.	πωλ.
Ἐθνικῆς Τραπέζης	—	—	—	4240
Πιστωτικῆς	—	—	—	309
Βιομηχανικῆς	—	—	135	136
Ἀρχαγγέλου	—	—	—	—
Μεταλ. Λαυρίου	—	151-49	—	—
Σιδ. Ἀθ.-Πειραιῶς	520	—	—	519
Φωταερίου	—	—	—	—
Πυριτιδοποιείου	—	—	—	—
Μαρμάρων Πάρου	—	—	—	—
Ἀνθρακωρυχ. Κύμης	—	—	—	—
Δημ. καὶ Δ. ἔργων	—	—	—	—
Πανελληνίου ἀτμοπλ.	—	—	—	—
Σιδ. Πύργ.-Κατακώλου	—	—	—	132

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Λίρα Ἀγγλίας	Δρ.	—	—
Λίρα Τουρκίας	»	—	—
Εἰκοσάφραγκον	»	—	—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ

Ἐπὶ Λονδίνου τρίμηνα	Δρ. 28:10-28:30	ὄψεως	28:60
Ἐπ Παρισίων τρίμηνα	» 1:11 1/2-2 1/2	»	1:13 1/2
Ἐπὶ Τεργέστης τρίμηνα	» 2:37-2:39	»	2:41

Νέαν πάλιν ἔκπτωσιν ὑπέστησαν σήμερον ἅπασαι αἱ ἀξίαι ὡς καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, αἵτινες εἶτα ἀνῆλθον εἰς τὰς δραχμ. 520. Ὀλίγαι ὅμως πράξεις ἐγένοντο ἕνεκα τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἤτις ἤρχισεν ὁμαλῶς προβαίνουσα· εἰ καὶ αἱ διάφοροι ἀξίαι ὑπέστησαν τὸν μῆνα τοῦτον μεγίστην ἔκπτωσιν, μολαταῦτα ἡ ἀγορὰ εἶναι πολὺ σταθερά, οὐδεμίαν παρουσιάζουσα δυσκολίαν περὶ τὰς πληρωμάς.